XXXVI. ÉVFOLYAM, 36. SZÁM
Ára: 2,80 Ft
1980. SZEPTEMBER 4.

Ludas Matyi

Várnai György rajza

Vége a vakációnak

Fáramászók

Magyar turistától hallottam.

Münchenben a városi urak elhatározták, hogy az egyik utcából kivágatják a fákat. A hír hamar szárnyra kelt, s az utca lakói aláírásokat gyűjtöttek, tiltakozásul a döntés ellen. A fák az ő fáik, az ő szívükhöz nőttek, az ő tüdejüket óvják. Össze is gyűlt annyi aláírás, ahány lakója csak van az utcának.

De hát a demokrácia nemcsak honunkban sántít helyenkint, ugye, hanem a Német Szövetségi Köztársaságban is: a városi urak a papírkosárba dobták az aláírásgyűjteményt, s közölték a lakókkal: ezen és ezen a napon megjelennek a fadöntők a munkát elkezdeni, mert aláírás ide, szív és tüdő amoda, a város döntése az a város döntése, és punktum.

Az adott időpontban meg is jelentek a favágók. Megjelentek, s elhűlve látták, hogy a fák ágai teli vannak gyerekekkel. Az utcában lakó gyerekekkel. Azok ültek-csüngtek az ágakon, mint nagyra nőtt gyümölcsök. Az alsóbb, vastagabb ágakat a szülők lepték el. S valamennyien karban kiáltozták: „Tessék, vágjatok ki minket!"

A fadöntők – kell-e mondanom? – dolgukvégezetlen kullogtak el. A fák megmenekültek. Megmentették őket az utca lakói.

Idáig a történet.

Tanulsága? Hát talán csak az, hogy fakivágatók úgy látszik, mindenütt akadnak. Meg, hogy a károsulandók, úgy látszik, mindenütt aláírásgyűjtéssel tiltakoznak a döntés ellen.

De – kérdem tisztelettel – *vajon mindenütt föl is másznak-e a fákra, hogy megmentsék őket?*

Timár György

Liftmozdító

Hegyek és hatóságok nehezen mozdulnak. Tudtam én ezt akkor is, amikor két hónappal ezelőtt Hegymozdító című glosszámat megírtam, azzal a céllal, hogy felhívjam a figyelmet egy nemes kezdeményre: Kiskunhalason társadalmi összefogással szeretnének egy intézetet teremteni a mozgássérült gyermekeknek.

A hozzám érkezett levelek közül egy sem viselte valamely Intézmény fejlécét, pecsétjét. Megszokhattuk már, hogy Hivatalos Szerv csak akkor reagál egy írásra (hivatalosul: sajtóközleményre), ha erre külön felkérik, vagy felszólítják. Csak úgy maguktól tollat, írógépet ragadni? Az rangon aluli volna, meg nincs benne az Ügyrendben, nincs Odavonatkozó Paragrafus...

Magánemberek kínálgatták, ajánlgatták: megadnak mindent, ami csekélyke erejükből telik. Két levélről hadd ejtsek külön is szót. Az egyiket dr. Dudutz Károly küldte Budapestről. Megírta, hogy neki is volt egy hasonló kezdeményezése. Mivel 1981 a mozgássérültek éve lesz, javasolta a SZOT elnökségének, hogy 1981-ben minden kereső és nyugdíjas ajánlja fel jövedelmének egy ezrelékét a rokkantak és mozgássérültek javára. Öt nap múlva választ kapott: a SZOT elnöksége alkalmasint megtárgyalja majd több más javaslattal együtt az övét is. Fél éve ennek idestova, konkrét eredmény még nincs, de már az is szép, hogy levelére olyan gyorsan válaszoltak. Levélírónk csak azon ütközött meg némiképp, hogy a választ a SZOT Panaszirodájától kapta. De mit tegyünk, ha egyelőre csak panaszokra vagyunk berendezkedve? Az lesz gyönyörűséges idő, amikor országos szervek kénytelenek lesznek felállítani, működtetni a Kezdeményezések Irodáját is...

D. L. E. Budapestről azt írja: „Ha pénz kell, itt vagyok. Összeköttetésem nemigen van, amíg egy főhatóság főemberét tanítottam 1–2 éve, az elintézte, hogy 1500 javítás alatt lévő lift közül a miénket két nap alatt megjavították." Tessék mondani, drága levélírónk, megvan még annak a Főembernek a neve, címe, s egyáltalán a Főember megvan-e még a posztján? Ha igen, tessék már elküldeni a címét dr. Gábor Istvánnénak a Lenin körút 53-ba. Mert ő éppen azon kesereg most érkezett levelében, hogy áll a liftjük, csaknem egy éve már.

Lám, milyen könnyen alább száll álmaival, igényeivel az ember. Ha már a mozgássérült gyermekek és felnőttek ügyén nem sikerült segítenem, azzal is beérném, ha a mozgássérült liftek ügyében segíthetnék.

Radványi Barna

Merkur kontra OTP

Nem akarom újra kezdeni. Annyian elmondták, megírták már, hogy a gépkocsi-visszaigazolásoknál rosszabbul jártak és annyi hivatalos és nem hivatalos nyilatkozat magyarázta, utasította vissza ezek általánosítását, hogy sok újat, azt hittem, ebben a témakörben nem is lehet már mondani. Mert még azt sem lehet a Merkurosok szemére vetni, hogy miután a panaszok tömeges méreteket kezdtek ölteni: ne kértek volna a sajtó útján elnézést az esetleg előfordult tévedésekért. Ezzel a lovagiasság szabályai szerint nincs is miről beszélnünk. Csakhogy...

Csakhogy több esetről is tudok, amikor egyszeresak megjött a kiutalás olyan kocsira, amit az illető már nem igényelt, előlegét is visszavette. Mikor az első ilyen papír a kezembe került (nem én voltam a címzett, nem családom, le- vagy felmenő rokonságom), azt hittem, egyedi eset. Istenem, egy tévedés még belefér. De aztán jött a következő és a következő.

Az első értesítés, amely „személygépkocsi-megrendelés visszaigazoló lap" címet viseli, köszönettel veszi a tisztelt vásárlónk „személygépkocsi-megrendelésének fenntartását" és közli – május 17-i dátummal –, hogy a gépkocsi kiadására „előreláthatólag 1980. évben kerül sor." A tisztelt vásárlónak még felocsúdni sem volt módja, amikor – kelet nélkül – megjött a másik értesítés, hogy ekkor, meg akkor (pontos dátum és helyszín és óra megjelöléssel) a kiválasztott gépkocsit átveheti, ha az OTP a vételárat kiegészíti.

Az egyik ily módon kiértesített tisztelt vásárlónk gondolt merészet és nagyot, és bement az OTP-hez, minthogy időközben másra szánt pénze megmaradt és ezért gondolta, kiváltja ezt a kocsit és lemondja a későbbit, amit ténylegesen várt és leelőlegezett.

Igen ám, de az OTP-nél nem vették el a pénzt. Vajon miért? Hiába mutatta a Merkur érvényes értesítését, amely a kiegészítő papírokkal együtt érkezett, ahogy kell, az OTP megmakacsolta magát és közölte: nem lehet.

S most felejtsük el a Merkur tévedését és tegyük fel ismét az olyan sokszor feltett kérdést: az OTP nem takarékpénztár, amelynek az a dolga, hogy lebonyolítsa a pénzforgalom ráeső részét és annak megfelelően adjon takarékkönyvet, takaréklevelet, vagy éppen gépkocsi befizetését igazoló csekket? Nem a Merkurnak szól arra az iparengedélye, hogy eldöntse, ki, mikor kerül sorra?

Fellegi Tamás

Bérletezünk játékosan

Köztudott: játékos természetű nép vagyunk.

Nálunk a hazárdjátékok nem a kaszinók szűk, kiválasztott publikuma előtt nyílnak meg, mi mindannyian részt vehetünk benne. Az élet számtalan területére kiterjesztettük a játék kockázatát.

A legsajátosabb honi játékok egyikére minden évben ilyenkor, a nyár végén, ősz elején lehet feliratkozni. Úgy hívják: színházi bérletváltás.

Mert másutt a színházi bérlet egy egyszerű megállapodás. A néző lefizet egy bizonyos summát és ezért a szezon folyamán megnézhet bizonyos darabokat. Unalmas és fantáziátlan megoldás, még ha belekalkulálom, hogy az előadások majdani milyensége meglehetősen bizonytalan.

Nálunk a bérletben csak az előadásszámot határozzák meg. A darabokra csak tippelni lehet. Pl. a Vígszínház idei bérleténél tíz cím közül kerül ki majd az a hat, amelyből hármat az anyaházban, hármat a Pesti Színházban láthat a bérletjáték résztvevője.

Persze a dolog így még nem tökéletes. Tovább kéne fejleszteni. Mondjuk mellékelni lehetne a bérlethez, csekély ráfizetés fejében, egy tippszelvényt, amelyen a leendő néző megtippelhetné: mit is, játszanak majd el az adott választékból. (Vagy esetleg azon kívül.) A telitalálatosok pedig megkapnák a színház művészeti tanácsának csoportképét, az igazgató meleg hangú dedikációjával...

Bán Róbert

VILMA NÉNI

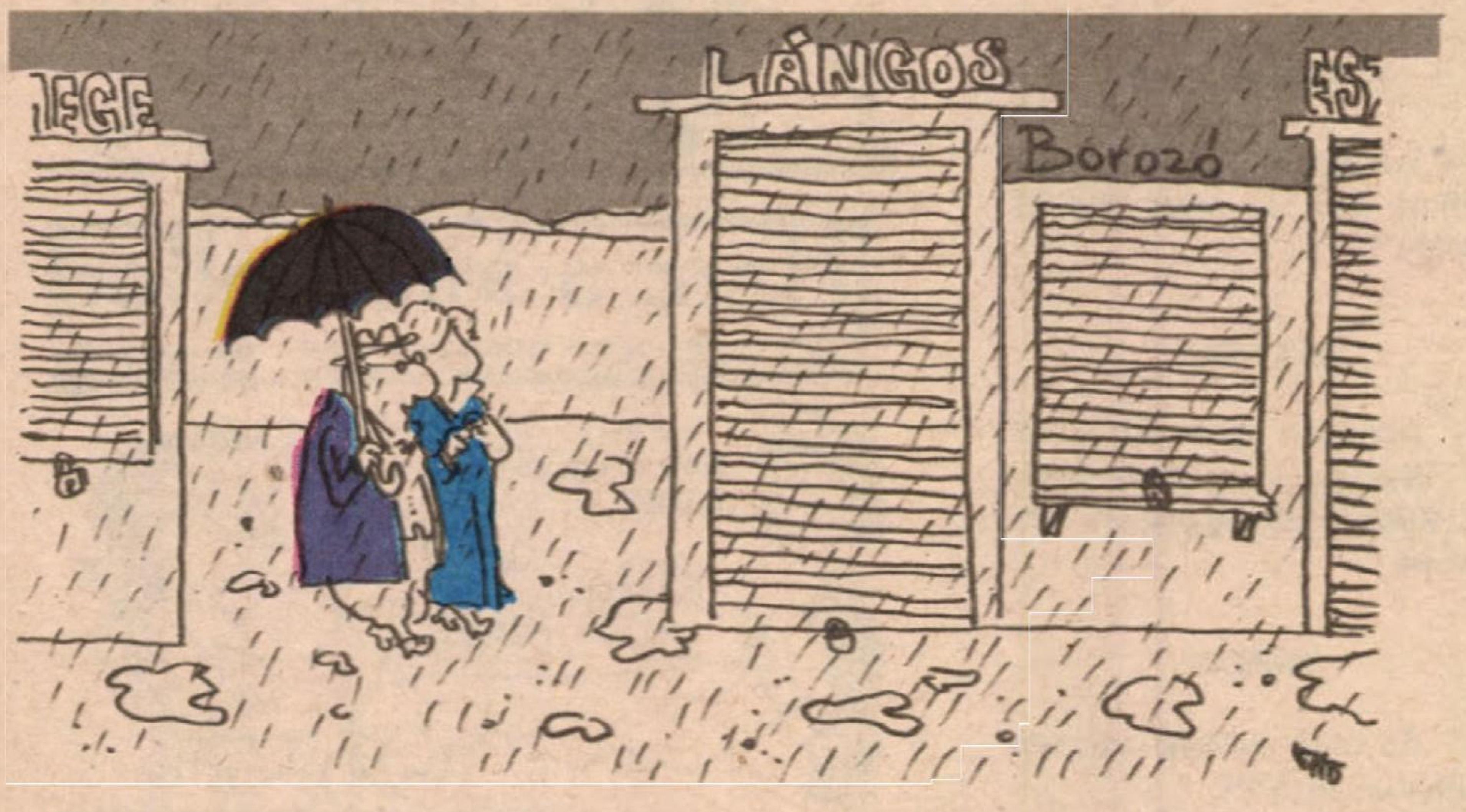

– Viszont mióta mindenki a haját tépi, feltaláltunk kétféle hajnövesztőszert!

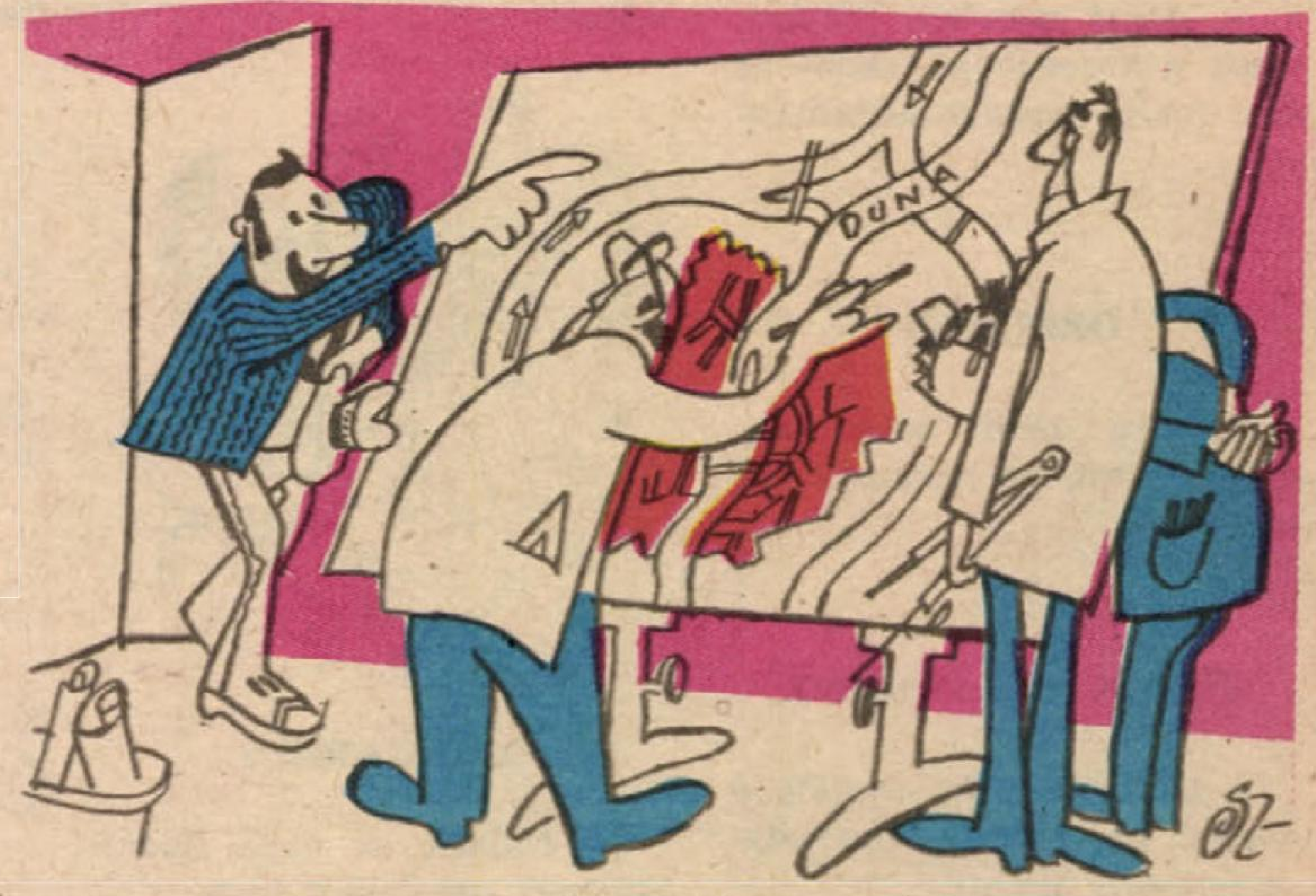
– Mit csináljak, nincs a közelben egy játszótér sem!

UTÓSZEZON

– Milyen szerencse, hogy mostanra kaptunk beutalót! Úgyszólván semmire sem költünk!

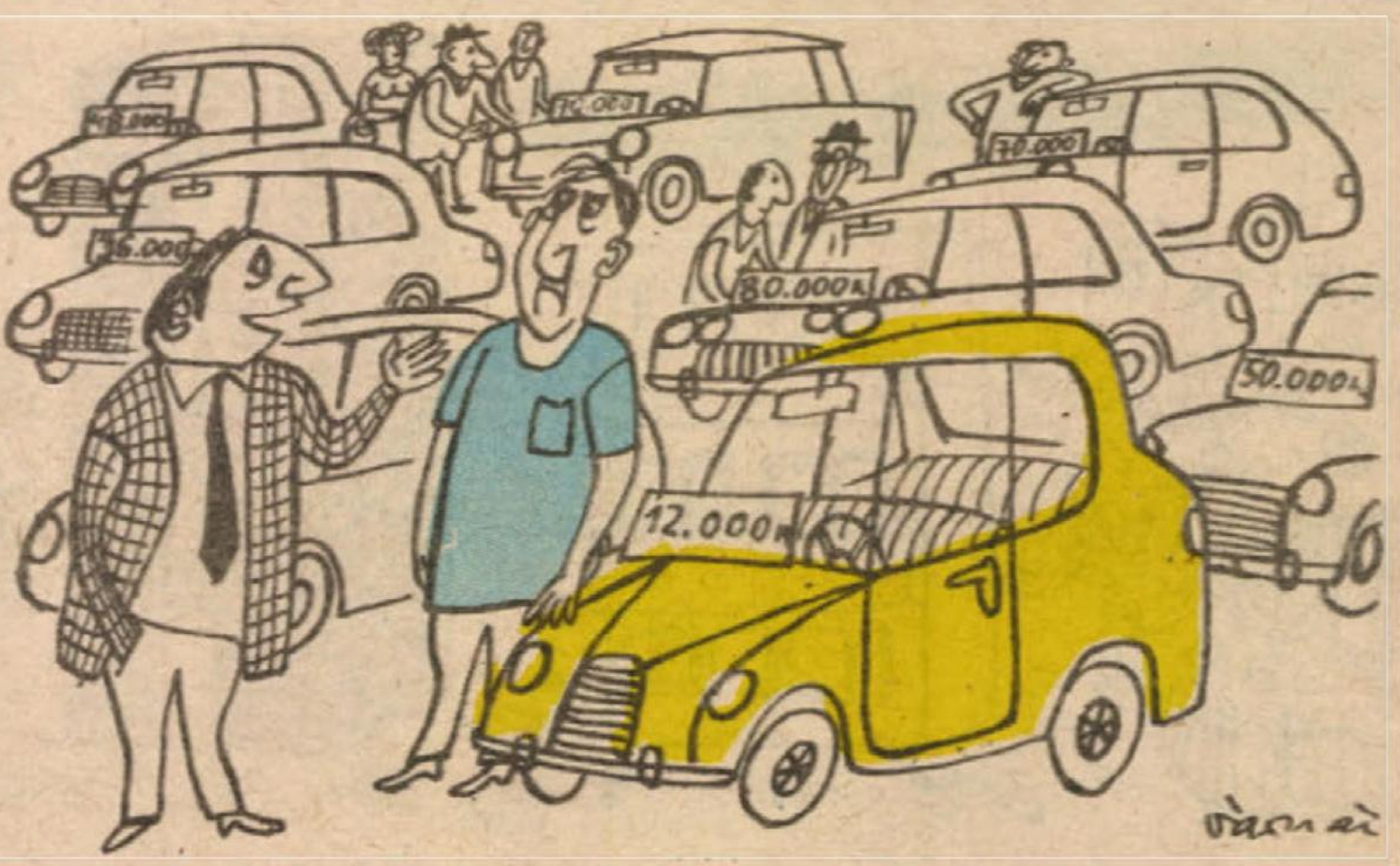
AUTÓPÁLYA BUDAPEST KÖRÜL

– Nem lehet úgy tervezni, hogy a kis zöldségboltom felé vezetne?

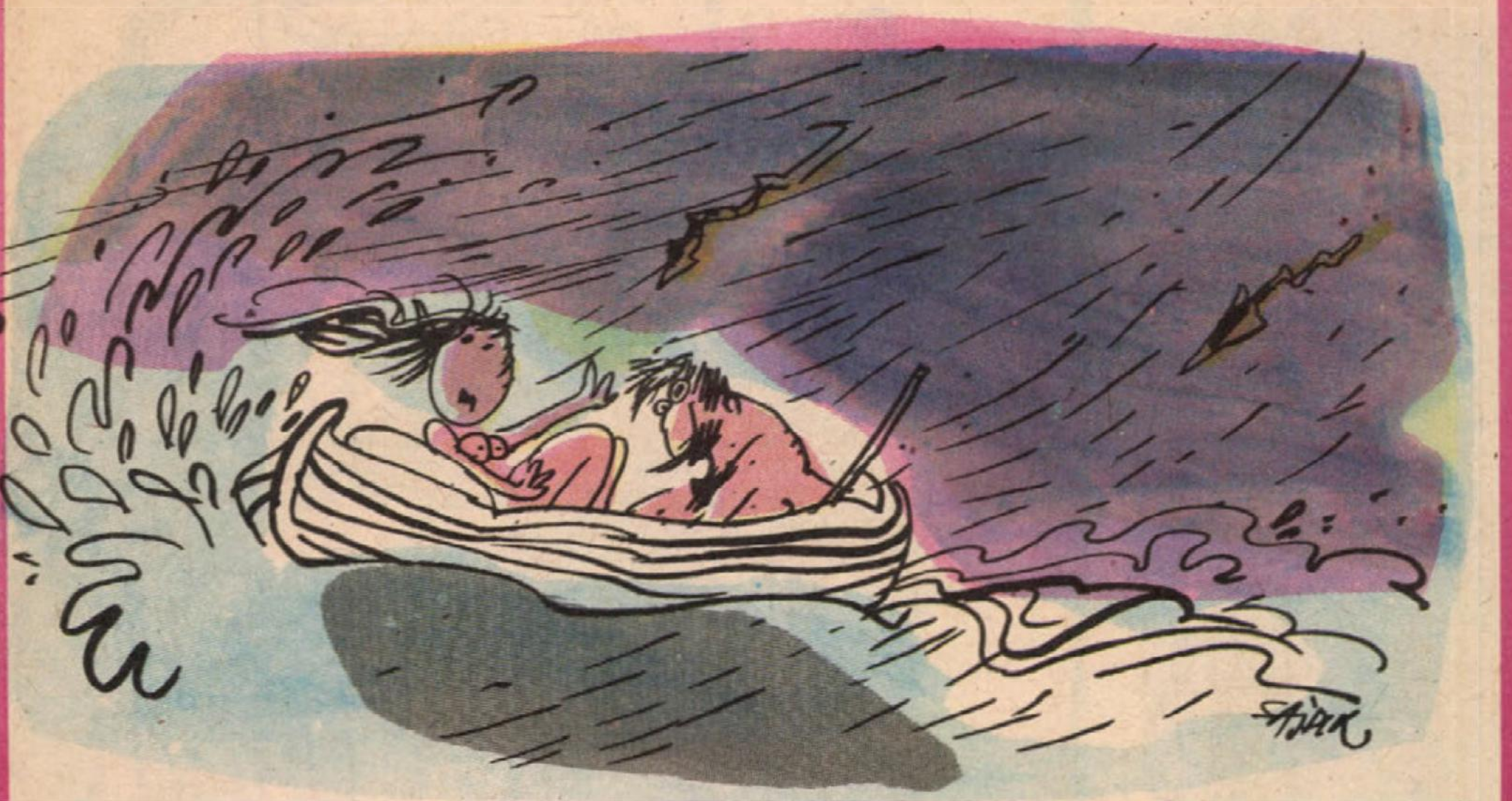

– Megesküszik rá, hogy az idén még a Lőrinc is késik?

– És mit fizet, ha megveszem a kocsiját?

BALATONI VIHAR

– Ez nálunk családi pech, a nagyapám a Titanicon utazott...

SZILÁNKOK

FELHÁBORODÁS

— Micsoda állapotok! Sürgősen telefonálnom kellene, és sehol a közelben egy másik telefon. Ha ezt előbb tudom, nem rongálom meg ezt a készüléket!

ÉRDEKHÁZASSÁG

— Azért mentem férjhez, mert külvárosban lakom és este félek egyedül hazamenni.

ÖREGKOR

Mariska néni négy személyre terít, de egymaga vacsorázik.

REMEK TALÁLMÁNY

A pilóta nélküli repülőgép előnye, hogy senki sem tudja eltéríteni a pilótát.

STATISZTIKA

— Uram, tudja, hogy ezen a környéken óránként kirabolnak valakit?

— Honnan tudja?

— Pontosan egy órája járt erre az előző áldozatom!

GAVALLÉR

Miután alaposan meggyőződött arról, hogy már nincs kiszolgálás az étteremben, így kiáltott fel:

— Ma mindenki az én vendégem!

MUNKAHELY

— Nálunk a napi félóra ebédidő uzsonnáig tart.

ZÁRÁS

Hétkor bezárták a pénztárat. Fél nyolckor a pénztárost.

ILYEN IS VAN

— Az apám és az anyám mellett apa és anya nélkül nőttem fel.

NIKOTIN

— Naponta mennyit szív?
— Nyolcezer cigaretta füstjét, különböző nyilvános helyeken.

HÍREK

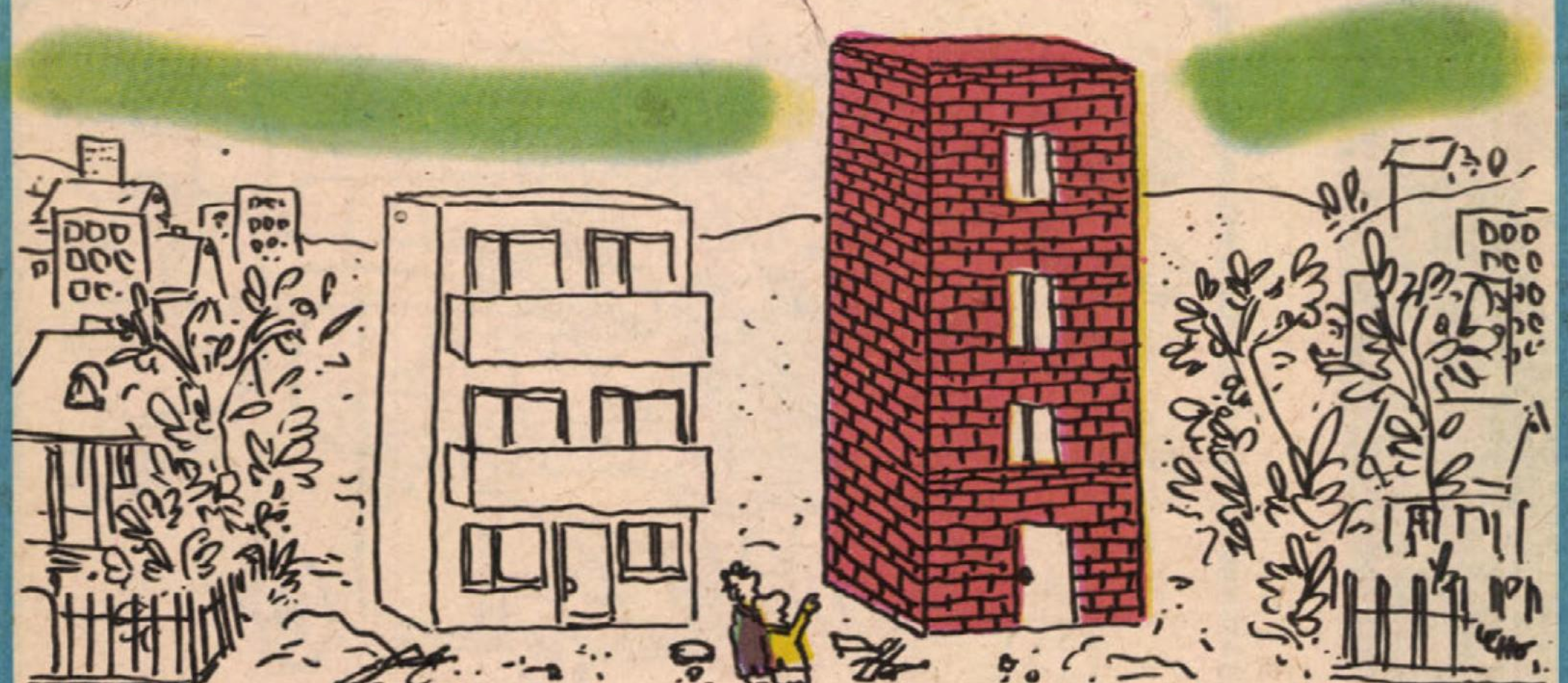
— Én csak norvég nyelven hallgatok híreket.
— Ön ért norvégül?
— Egy szót sem. De így legalább nem izgatom magam.

ŐSZINTE VÁLASZ

„Panaszkönyvi bejegyzésére válaszolva közöljük, hogy a bosszantó eset nálunk a jövőben is előfordul.'

Galambos Szilveszter

ÉPÍTKEZÉS UTÁN

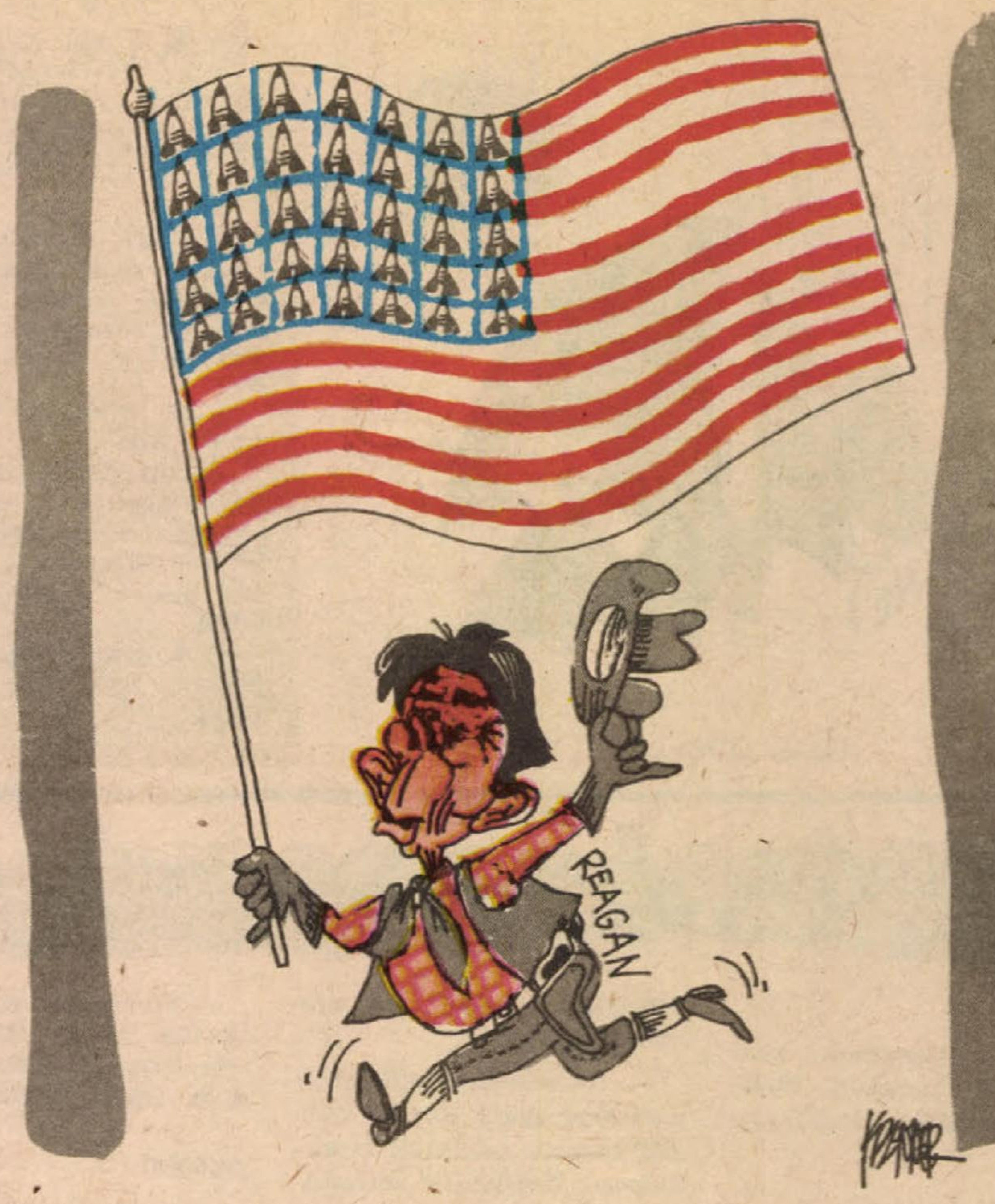
– Ezt majd lebontják, csak a munkások tartották itt a sört!

KIVÉGZÉS

VÁLASZTÁSI LOBOGÓ

Túlsúly

Mint tudjuk, a szövetségi kapitány kihagyta csapatából a táncoslábú csatárt, mert az többkilós súlyfelesleggel jelent meg az edzésen. A sportközvélemény józanabb többsége higgadtan fogadta a döntést, a hír hallatán sehol sem törtek ki zavargások. Hiszen világos: ha van keret, azt ki is lehet hízni és akadnak posztok ahol a túlsúlyért még a polgári légiforgalomban szokásosnál is többet kell fizetni.

Az ügy tiszta logikája annyira megkapott, hogy ugyanazzal a svunggal tovább is álmodtam az esetet. Mit ád az ég, spanyol nyelven álmodtam tovább, mert jobb a békesség.

Tehát Don Esteban Alonso Jesus-Maria el Grandioso del Mare y Vilalonga de Santiseban, a bonanzai egyenruhás szervek rekontramarsallja szerencsétlenül üldögélt a hadbíróság előtt.

— Don Esteban — mondta az ügyész a helyszűke miatt —, ön harminc kilós súlytöbblettel jelent meg a legutóbbi főszemlén. Ezért javaslattal fordulunk a magas bírósághoz: zárják ki önt az egyenruhás szervek kötelékéből. Ez a precedens örök időkre szóló figyelmeztetésül szolgálna a marsalli kar valamennyi mélyen tisztelt és hős tagja számára: az isten szerelmére, ne lépjenek ki a medrükből.

— Ez inszinuáció — zihálta Don Esteban. — A szolgálati szabályzat egyetlen paragrafusa sem intézkedik a főtisztek testsúlyáról. Milyen vád alapján fognak önök perbe engem?

— Önpuffasztás! — kiáltott az ügyész. — Mi sem egyszerűbb ennél. Az egész csupán nyelvi lelemény kérdése.

— Hogyhogy, önpuffasztás? — horkant fel a marsall. — Mi az, hogy önpuffasztás?

— Az önpuffasztás bizonyos szempontból az öncsonkítás egy nemének tekinthető — kollokvált az ügyész. — A vádlott készakarva olyan helyzetbe hozza magát, hogy képtelen ellátni a szolgálatát.

— Isti — mondta a hadbíró, aki együtt járt Don Estebannal a Gudelupei Szűzről elnevezett katonai akadémiára —, gusztustalanul kövér vagy. Egy aranyérmes mangalica sápkóros váz hozzád képest. A fejed már a nagy képernyőre sem fér rá premier-planban. Az Állatorvosi Egyetem baleseti sebészete kizárólag a te hátaslovaidat gyógyítja gerincsérvvel. Amikor a főszemlén peckes díszlépésekkel vonultál jelentést tenni, tisztára úgy festettél, mint egy óriási, totyakos galamb. Információim szerint abban a pillanatban ötven millió bonanzai állampolgár tört ki harsány röhögésben a tv-készülék előtt. Most őszintén: kell ez nekünk?

— Akkor is élni kívánok a jogaimmal — mondta Don Esteban. — Magyarázatot követelek: mi az, hogy nem tudom ellátni a szolgálatomat?

— Kérem — mondta az ügyész —, tegyük fel, hogy a bonanzai hajóhad döntő ütközetre készül a trafalgári szorosban. Akkor ön nem állhat ki a parancsnoki hajó tatjára, nem kiálthatja *„Bonanza elvárja, hogy mindenki teljesítse kötelességét”*, mert felborul a csatahajó. Ön nem pattanhat fel a piramis lépcsőjére, hogy *„Katonák, harminc évezred tekint le rátok!”*, mert magára dől a piramis.

— Lehetséges — dünnyögte Don Esteban. — Az ügyész úr azonban elfelejti, hogy Bonanza békés körülmények között él és a marsalljai egyszerűen nem kerülhetnek a piramismászás helyzetébe.

— Isti — mondta a hadbíró —, ezt talán mellőzzük. Te még csak metróépítésre sem vezényelheted csapataidat, mert beszorulsz az alagútba.

— Jó, jó — szipogta Don Esteban —, de ez az állapot nem csak a marsalli karra jellemző Bonanzában. Nézd meg a sóbányák miniszterét... a kincstári kulcsok őrét... a gyapjúzsák kancellárját... mindegyiket könnyebb átugrani, mint megkerülni.

— Az megint más dolog — mondta a hadbíró. — Ők civil emberek és sorsuk magában hordja büntetését. Előbb-utóbb megüti őket a guta és azzal csengettek. Az egyenruhás szervek főnökeinél viszont felmerülhet a kérdés: hogy az isten csudájában akar ez fegyelmet tartani, ha egyszer önmagát sem képes fegyelmezni? Isti, te nem váltál meg harminc kilótól, hát meg kell válnod három csillagtól.

— Rémes — hüppögte Don Esteban. — De hát akkor mihez kezdek?

A hadbíró finom mosolyban tör ki.

— Egyet se búsulj Isti. Tudnod kell, hogy a mi embereink csakis fölfelé bukhatnak. Majd center leszel a válogatottban és kész.

Peterdi Pál

SEGÉLYKÉRŐ TELEFON

– Halló! OTP?!...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy kis amerikai városban, ahol csupa nagyothalló ember lakik, bírósági tárgyalást tartanak. Azt mondja a felperes:

— Ez az ember ellopta az órámat.

— Tévedés — replikázik az alperes —, mert én meggyőződéses antialkoholista vagyok.'

A bíró kihirdeti az ítéletet:

— A kutat mindkettőjüknek joga van használni.

SZÚNYOGINVÁZIÓ

– Ne mérgelődj, tudod milyen jó a virrasztás depresszió ellen?!

APRÓ-PÓ HIRDETÉSEK

JÁRMŰ

— Jó állapotban levő leányomat társaság híján férjhez adnám. „Garázsban tartott."

VEGYES

— Spanyol nyelvórákat kezdő fokon adok vagy veszek. „Biztos siker."

— Bélyeggyűjteményt veszek, cserélek vagy hajadonoknak megmutatok. „Szakember."

— Matematika, fizika felvételire előkészítek. „2×2 = 5."

UTAZÁS

— Negyvenéves férfi vagyok. Párizsi utazáshoz telt keblű, derékban karcsú, temperamentumos társnőt keresek. „Szexről szó sem lehet.".

ADÁS-VÉTEL

— Társbérlőm leválasztásához bontott téglát vagy féltéglát veszek. „Jó kemény legyen."

— Háromajtós előszobaszekrény eladó. Kisebb család részére lakásnak is alkalmas, belülről is zárható.

SZOLGÁLTATÁS

— Saját buldózeremmel másodállást vállalok. „Hívásra háznak megyek."

— Poloskát, csótányt, hangyát, svábbogarat garantáltan irtok. Kívánatra telepítek.

— Parkettcsiszolást földes lakásban garanciával vállalok. Telefonom nincs, nem is lesz.

LAKÁS

— 88 éves özvegyasszony vállalja olyan fiatal pár eltartását, akiknek örökölhető lakásuk van. „Holtukig gondjukat viselem."

— Buda központjában fekvő csinos nő vagyok. „Lehet másutt is."

— Soroksári albérletemet floridai parti villáért elcserélem. „Szökőáras környék nem érdekel."

JÁRMŰ

— Sürgősen keresek autómentő darut. „Már nagyon nyomja a lábamat."

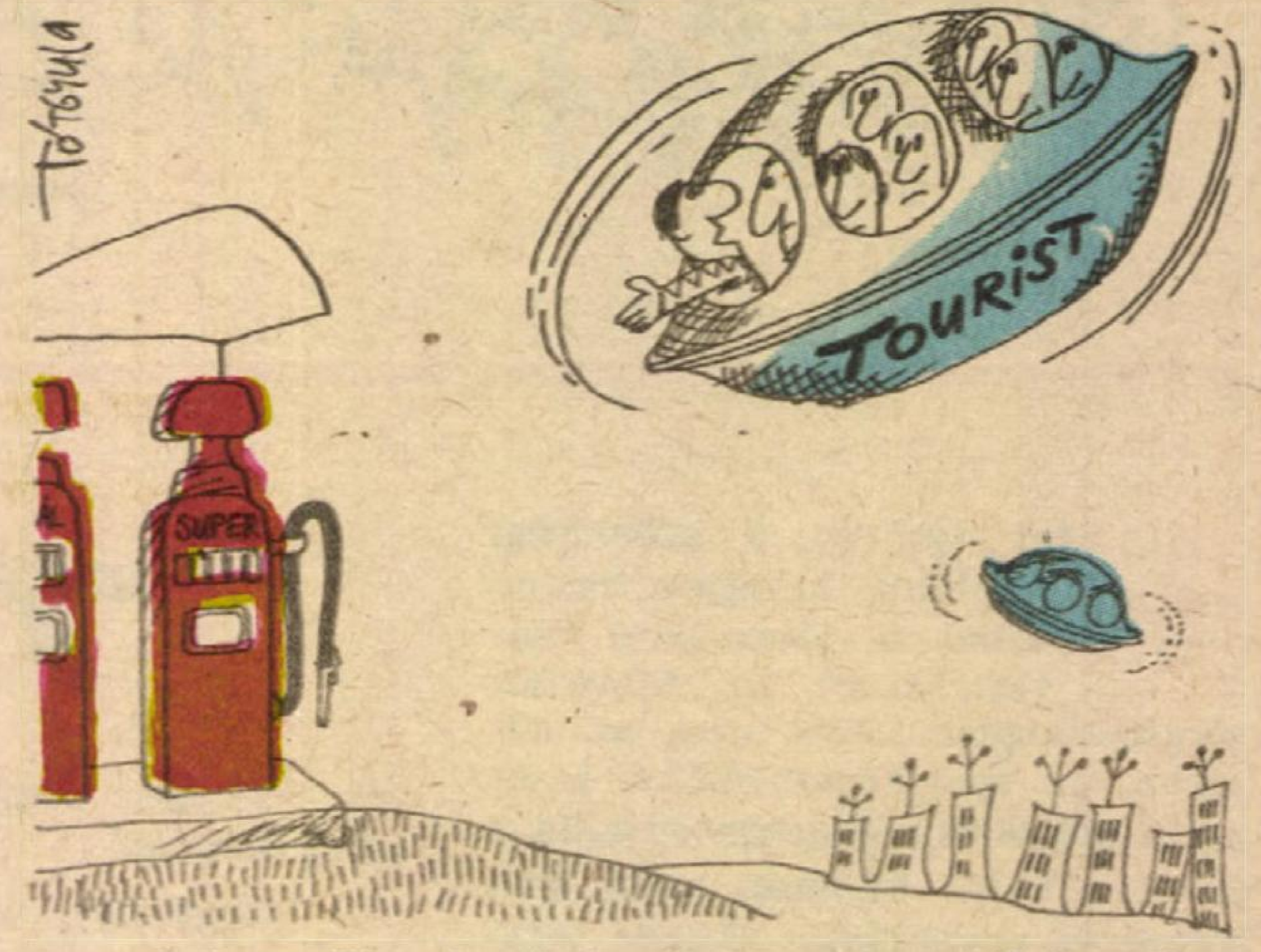
HÁZASSÁG

— Negyvenes, házias, elvált asszony vagyok. Megismerkedném olyan vízvezeték-szerelővel, aki feleségül vesz vagy eldugult fürdőszobai lefolyómat megjavítja.

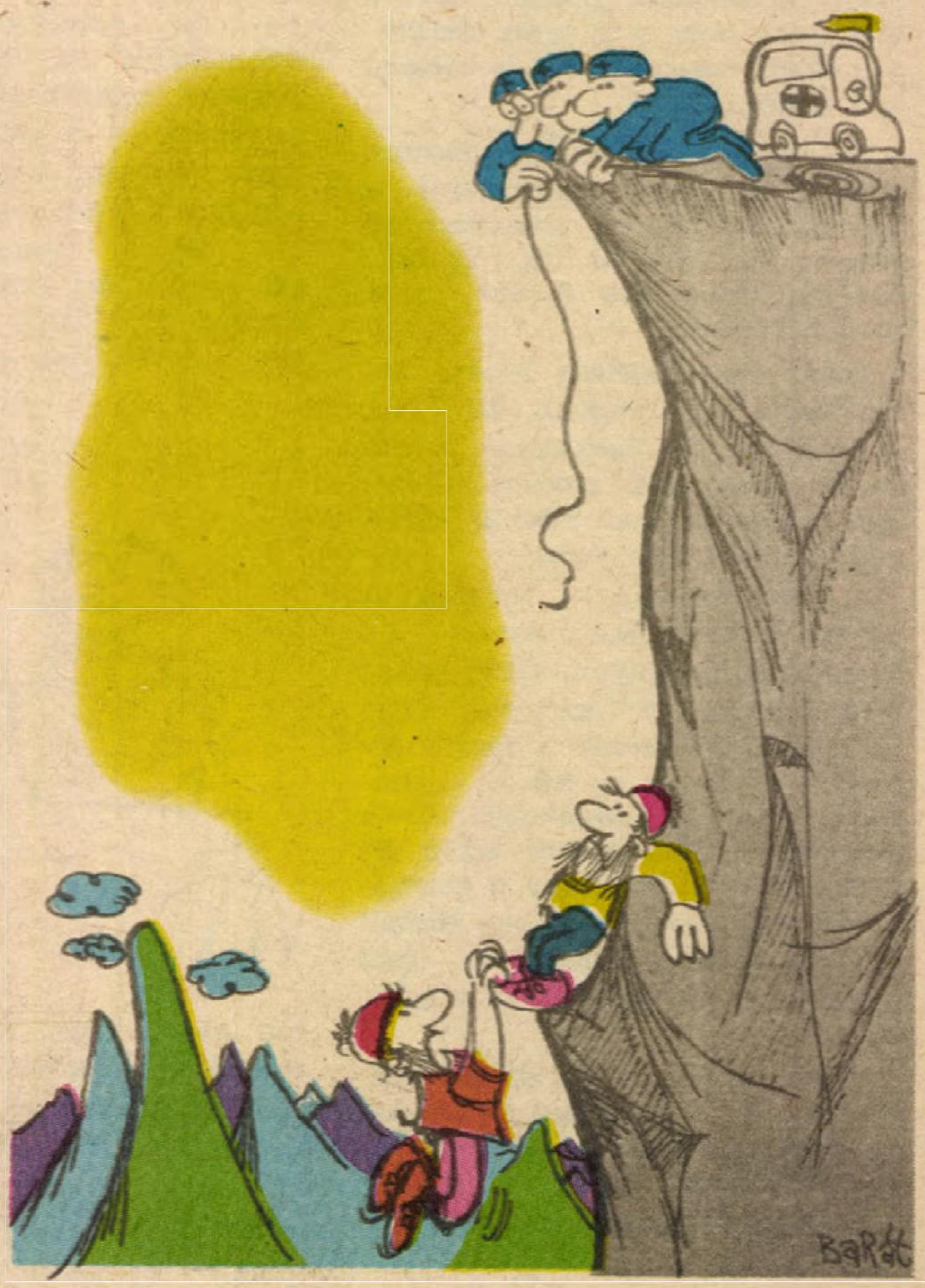
— Hatvanhat éves, erősen pipázó férfi korban hozzáillő, nem dohányzó feleséget keres. „Büdösnek itt vagyok én."

— 120 éves magányos férfi élettársat keres. „Nem baj, ha nem főz, csak vindszörfingezni tudjon."

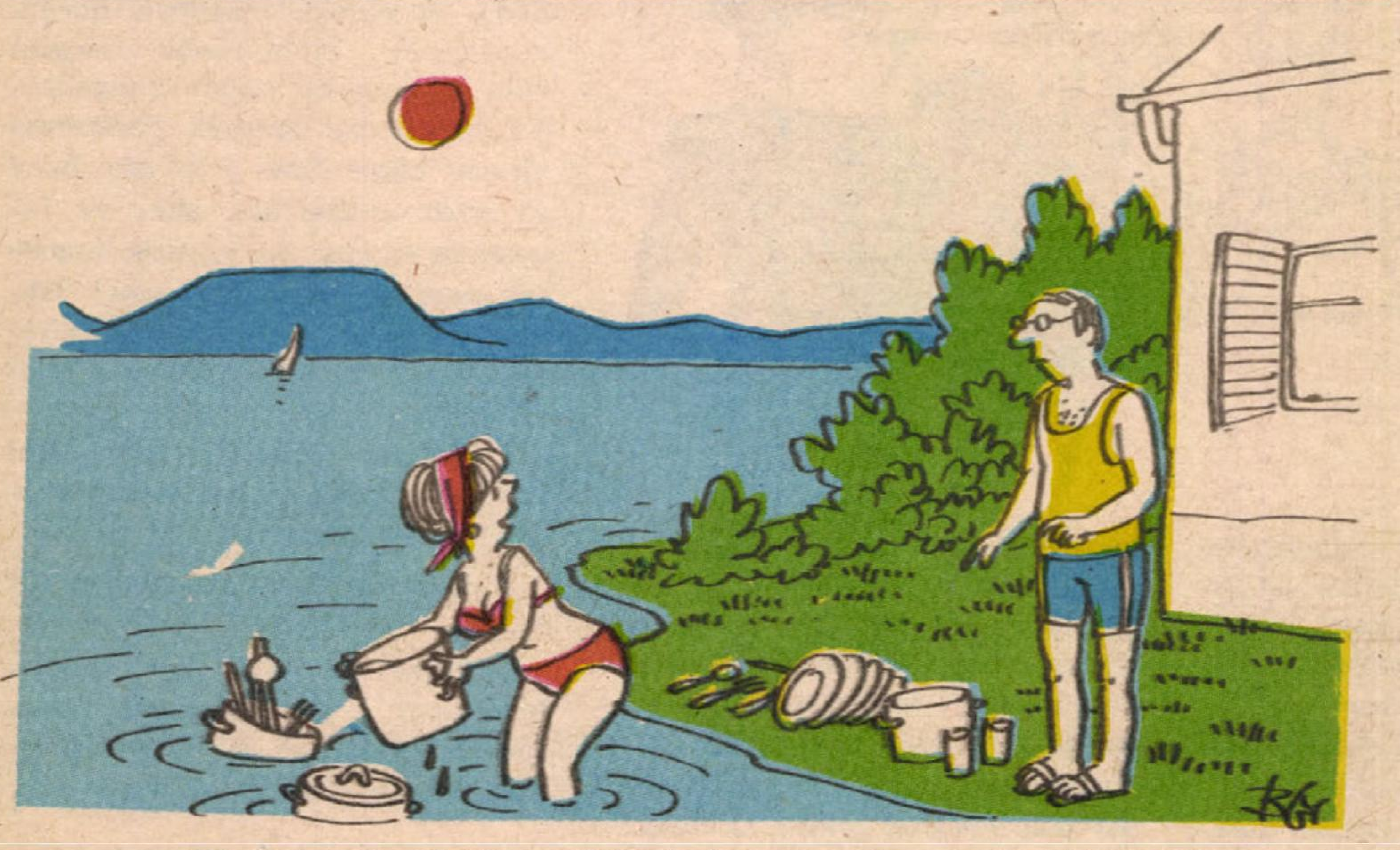
Novobáczky Sándor

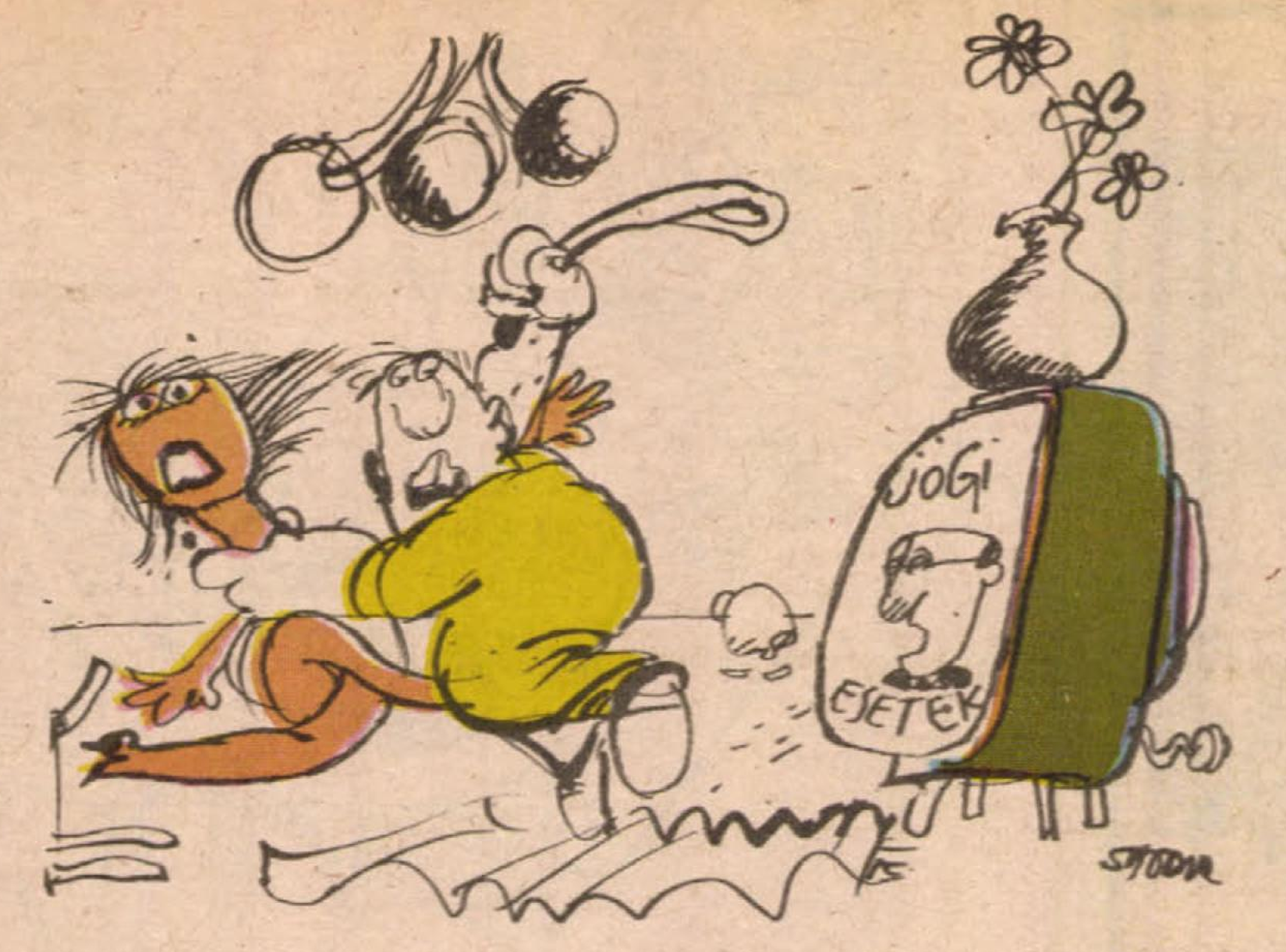
– A huszadik századi ősember ennek a bálványnak mutatott be áldozatot!

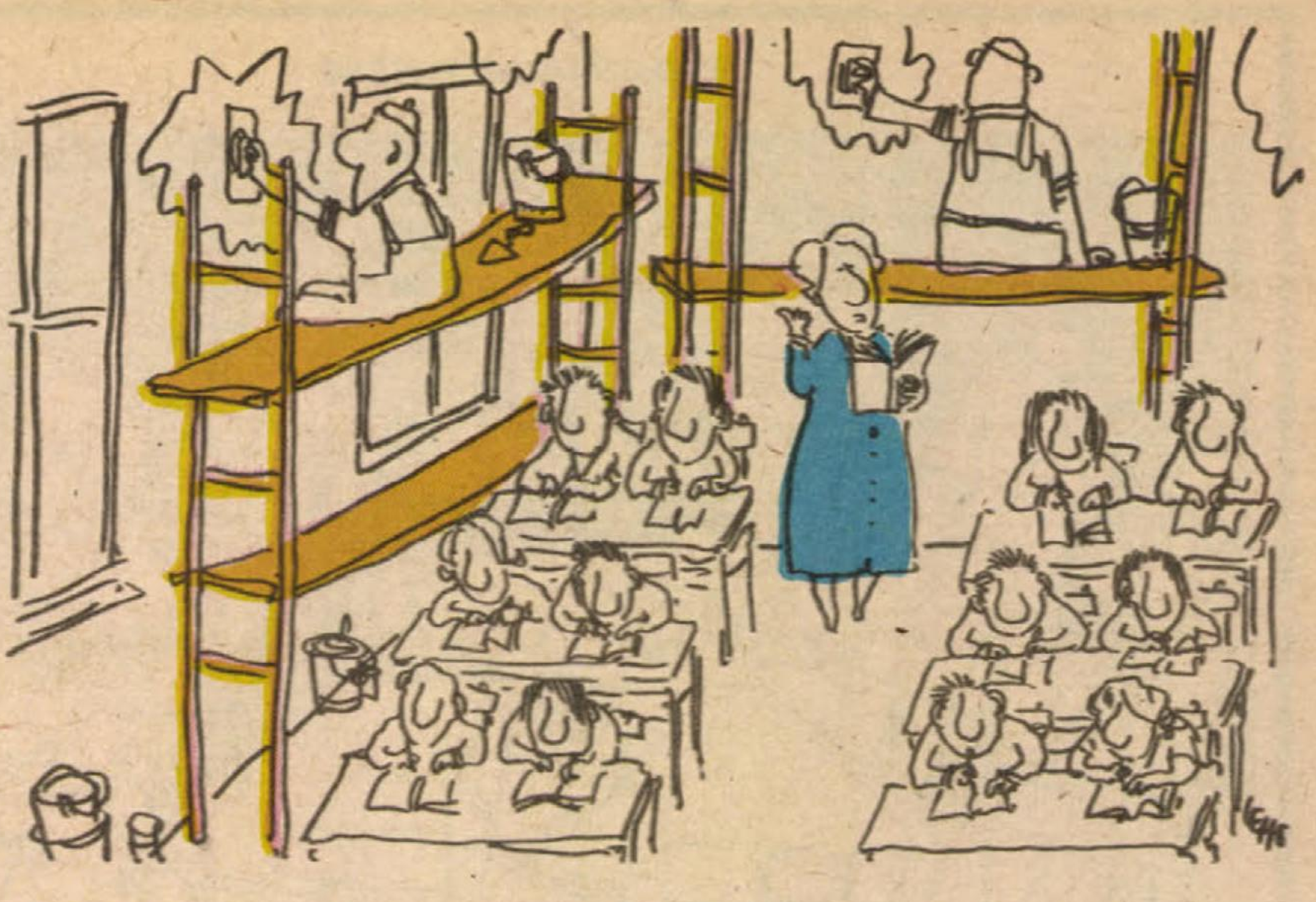
– Az a gyanúm, hogy a mentésünket valami dublőrre fogják bízni!

– Végül is meggyőztek a reklámok, hogy ne mosogassak folyó vízzel!

– Most nem figyeltem, mit mondott, ha a lakásban verlek az közügy, vagy magánügy?

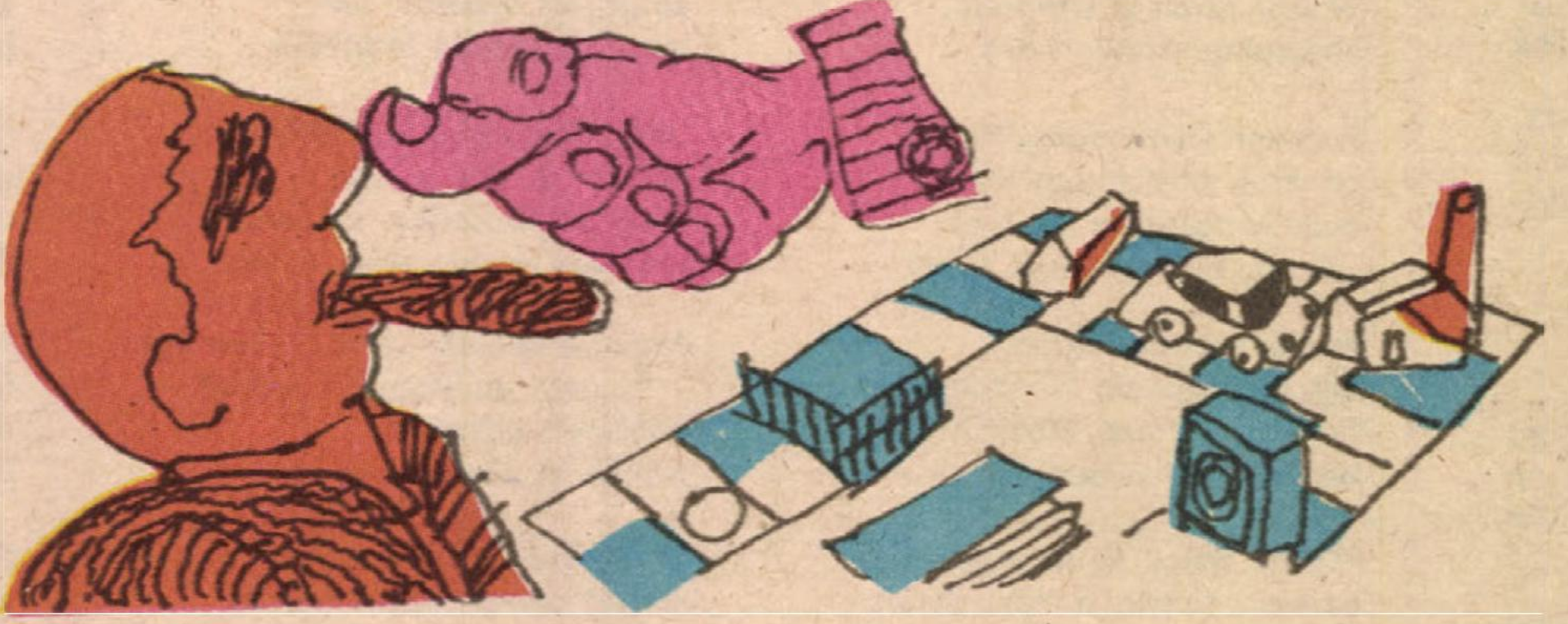

– A hetes vigyen fel egy vödör maltert!

OKTATÓ JÁTÉK

Gyermekéveimet még a kapitalizmusban vonszoltam át, de emlékszem a kor egyik legnépszerűbb, jellemző játékára, a „Capitaly”-ra. A játékban tőkés módon lehetett meggazdagodni, tőkés álmokat lehetett kergetni, kockadobással. Tőkés játékszabályok szerint szerezhettünk a játékban drágább és olcsóbb telkeket, azokra bérházat lehetett építeni és ha egy játékostársam az én házam mezőnyére lépett, lakbért fizetett érte. Én meg neki fizethettem a részvényei után, ha olyan mezőnyre léptem, ahol ő volt a gyártulajdonos. Se szeri, se száma nem volt a meggazdagodás lehetőségének, úgy, hogy *más játékos* bukott bele az én meggazdagodásomba, vagy engem zsákmányolt ki a játszótársam — megfelelően a kapitalizmus farkastörvényeinek. Nagyon izgalmas, szórakoztató, ronda egy játék volt, az hétszentség.

Aztán fordult a világ, a „Capitaly” helyett jött a „Socialy”, vagy a játék szóhasználatával élve, mi dobtuk a hatost. A társadalmi rendszer változott, de a játékszabályok *csak módosultak*. Ennek megfelelően született az átformázott új társasjáték, a „Capitaly” korszerűsített változata, a „Gazdálkodj okosan!”

A minap vásároltam a gyermekemnek egy Gazdálkodj okosant, és annál is nagyobb érdeklődéssel bontottam fel a dobozt, mert az állt a fedelén, hogy átdolgozott kiadása a játéknak, vagyis nyilván a gazdasági határozatoknak megfelelően lett módosítva, úgy, ahogyan ma — a gyermekészjáráshoz alakítva, nyolctól tizennégy éves korig — gazdálkodni kellene.

Természetesen nem lepett meg az az alapvetően új játékszabály — a régi „Capitaly”-val szemben —, hogy itt a játékosok *semmit sem tehetnek egymás ellen*, a másik előnyére vagy rovására, ez méltatlan is lenne rendszerünkhöz, sőt alkotmányellenes.

A meggazdagodást az Állam bácsi biztosítja, szerencsés kockadobások útján, tárgynyereményekkel, lottón, az OTP és az Állami Biztosító juttatásai révén. Ez is rendben van, továbbá az is, hogy — lévén a játék oktató, sőt didaktikus — előnyökhöz jut az a játékos is, aki a fogát napközben kétszer megmossa és körültekintően lép az úttestre, sok egyéb helyes magatartás mellett, ami nem tartozik ugyan az okos gazdálkodás tárgykörébe, de egyébként vitán felül helyes. Nem itt van a baj, hanem:

a játéknak, mint minden kockadobásos társasjátéknak, vannak szerencsés és peches mezőnyei, ahol a játékos jól jár vagy rosszul jár. Jelen játékban például *az a játékos jár jól, akit baleset ért*, de van neki CSÉB-kötvénye, amire pénzt kap, amiből telik majd neki porszívóra és rádióra, mert ezek nélkül nem nyerheti meg a játékot. Veszít viszont az a játékos, aki olyan mezőnyre lépett, ahol: „szórakozni szeretne”, színházba ment és ezért száz forint büntetést kell hogy fizessen. Hasonló büntetést kap a játékban még az a játékos is, aki az egészségét rongálta dohányzással, ezért is száz forint büntetés jár. Ötven forint büntetést kap az a játékos, aki a szemetelők mezőnyébe lépett, valamint az, aki „sétált a Várban és megnézte a Nemzeti Galéria kiállítását”. Még többet fizet az a játékos aki nem átallott a 25-ös mezőnyön a Vidám Parkba menni — kétszáz forint veszteség —, aki pedig a 30-as mezőnyön „Nyári táborba érkezett”, az nemhogy felfrissült volna tőle a lakásért és bútorért menő hajszában, hanem büntetésül nem is hajszolhatja magát tovább, csak ha 1-est vagy hatost dobott.

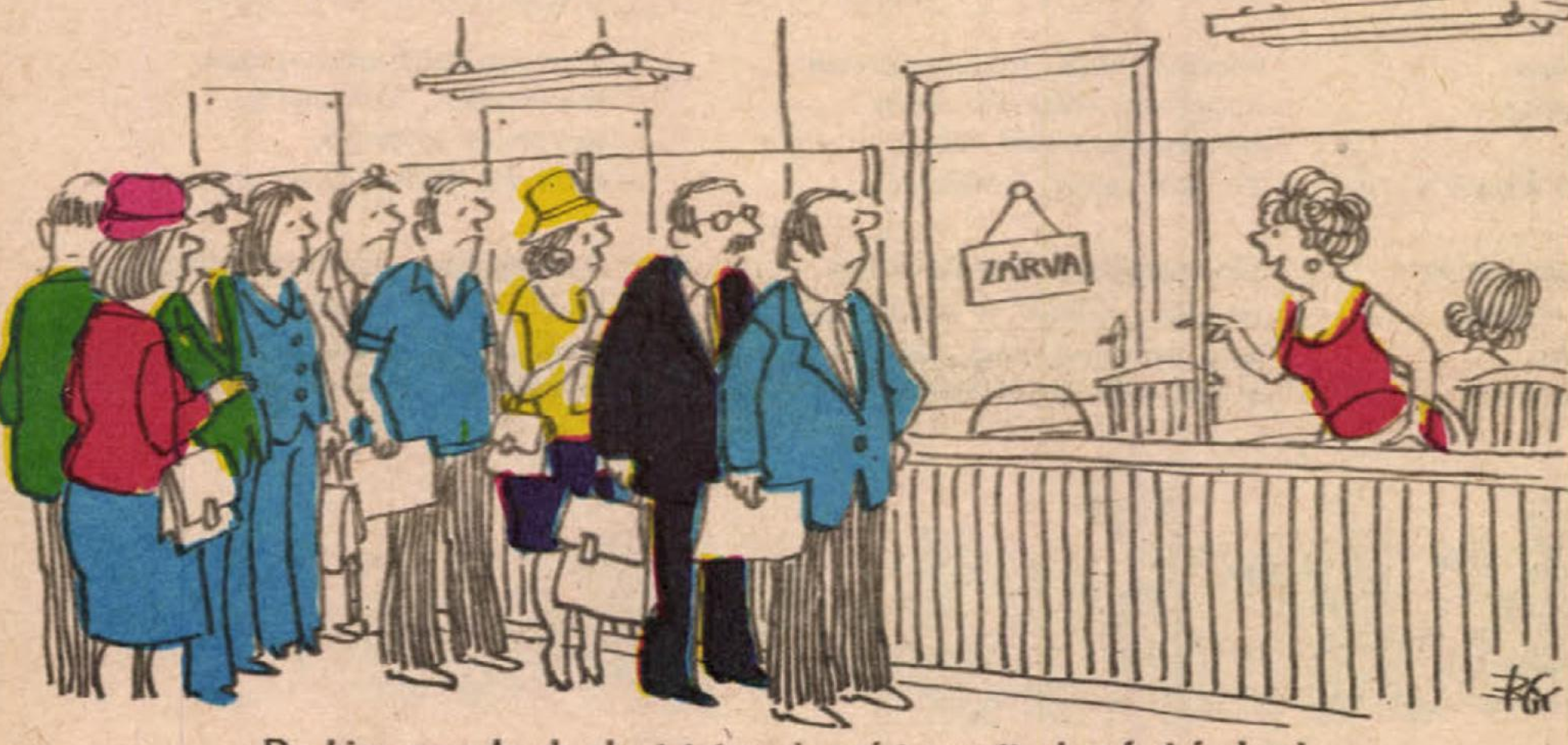
Lefordítom most magyarra a mondanivalómat: A „Gazdálkodj okosan” játék átdolgozott, didaktikus játékszabálya szerint *minden kulturális kitérő kész ráfizetés az okos gazdálkodás útján.* Az a játékos, aki szerencsésen forgatta a kockát és elkerülte a játék során, hogy szórakozzon, művelődjön és pihenjen, előbb tudja megvenni a konyhabútort és a mosógépet, mint az a könnyelmű játékostársa, aki közben tízszer is színházba ment és képtárat látogatott. A nyertes örömtelenül élt, de megszerezte, amit csak kellett!

Arról már nem is beszélek, hogy a játékban a lakás berendezéséhez eredetileg szerepeltetnek egy komplett fürdőszobát, amit azonban később teljesen elfelejtettek a játék szerkesztői. Így aztán *semmilyen úton nem lehet hozzájutni a fürdőszobához*, sem megvásárolni, sem megnyerni.

Talán azért nem, mert a fürdőszoba is a kulturált ember javai közé sorolandó?

Somogyi Pál

FELFOGADÁS

– De hisz maguknak akart tetszeni, azért ugrott el a fodrászhoz!

ENERGIATAKARÉKOSSÁG

– Miért nem tudsz egyszer úgy ebédelni, hogy végre leteszed az újságot?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy ember elmegy az orvoshoz és elpanaszolja, hogy egész éjjel nyitott szájjal alszik. Az orvos megvizsgálja, aztán így szól:

— Kérem, magának az a baja, hogy szűk az arcbőre. Ha a szemét behunyja, a szája kinyílik.

*

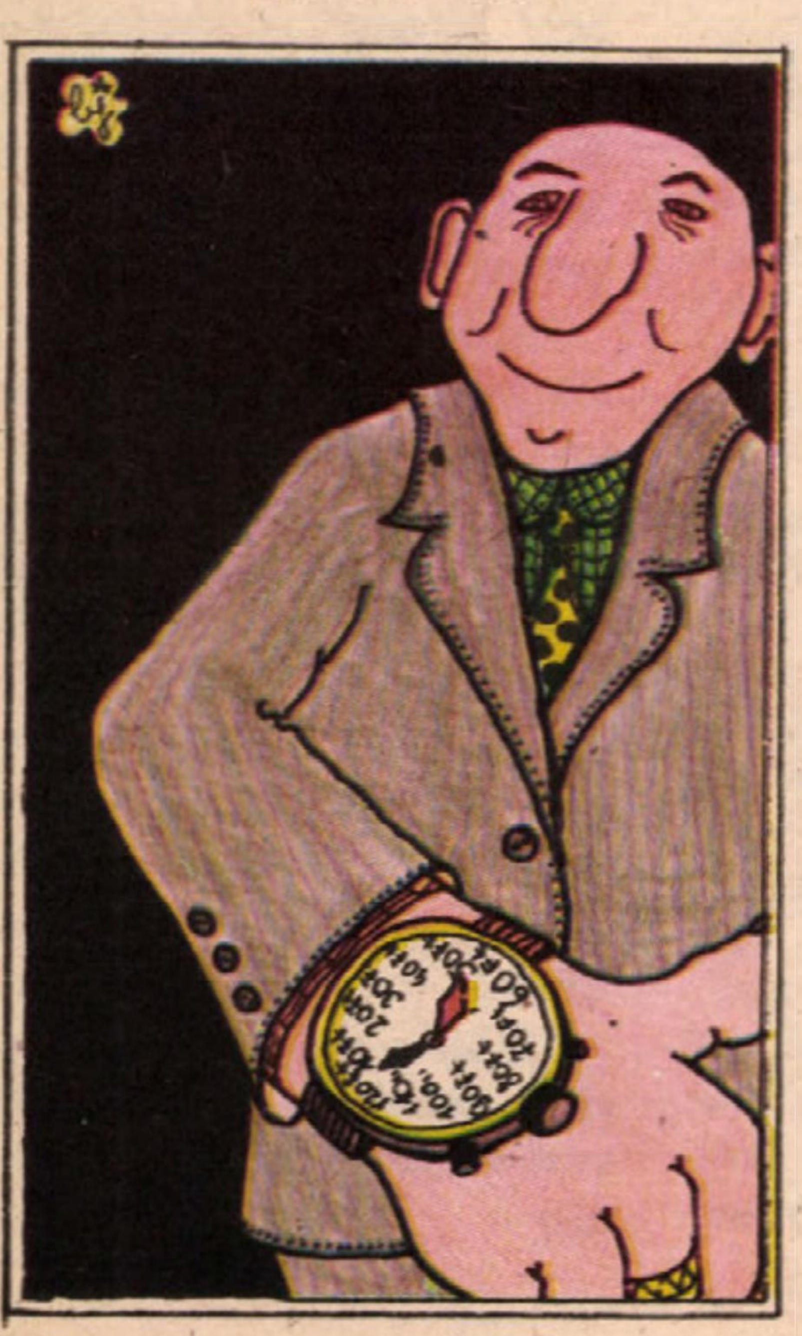
Egy férj meséli:

— Végre sikerült a feleségem szívében háttérbe szorítani a kutyát. Most már az enyém az első hely.

— Hogy csináltad?

— Hát tudod, a kutya nem eszi meg, amit az asszony főz, de én megeszem.

AZ IDŐ PÉNZ

SZILÁGYI GYÖRGY:

Nemzetközi szemle

Szétmentek a régi srácok,
elhagyott a kopár telek.
Bárhol járok a világban,
haverokat mindig lelek.

Fresszer Gyafi Kongóban él,
ott árul most hideg vizet,
nem változott a szövege:
„Kettőt kap és egyet fizet!"

Menő Manó Indiában
állt be papnak, (Siva-tagnak).
Snorr Ernő meg Mexikóban
bérlője egy sivatagnak...

Mókás Berci, kinek egykor
minden viccén a nép derült,
Münchenben vert tanyát, (sajnos
nagyon hamar SZER-be került...)

A dadogós Ergya Lulu,
56-ban üres hassal,
Londonban egy bo-bo-boltot
nyitott fe-fe-szítővassal...

Himpellér, a csodacsatár,
(mindig túl nagy volt a „cúgja"),
annyit iszik Izmirben, hogy
már az utolsókat rúgja...

Begár Gyula munkaköre
Celebeszen kissé kényes;
turistákat ültet le egy
kertmoziban, (ü l t e t v é n y e s...)

Fux, ki csúzlit sem vett kézbe,
s tornából is fel volt mentve,
néhány éve Egyiptomba
körülnézni tankkal ment be...

A marxista Nyomós Oktáv,
(eszét folyton fitogtató),
kitipegett Tibetbe, hol
most buddhista hitoktató...

„Kis" Kollárnak Dakotában
indián nő lett a neje,
meg is tollasodott szépen,
már úgy értem, hogy a feje...

Manchesterben „lopós" Nyunyut,
– ki nem emlékszik e névre? –
érdemeit elismerve
ítélték el kilenc évre...

Pipec Tubi hamiskártyás,
(egyet elvesz, egyet rátesz),
de a pénz nem önti el, csak
dagálykor az Eufrátesz...

„Bankár" sötét szemüveggel
jár, mert nem lát már a pucctól;
struccfarmja van Nyasszaföldön,
(begőzölt a strucctoll-cucctól...)

Frankensteinék fia: Gyula,
kidobóember egy bárban,
itthon őt dobták ki, most ő
dobál ki mást Zanzibárban...

Morbid Vidor negyvenötben
nyomban útlevelét kérte;
bolsevizmus elől futott,
de van isten; utolérte!...

Ötvenegyben Dél-Kínában
ragadt „Süket" s derék párja,
alig harminc évig „leisztolt",
s van már saját kerékpárja...

„Véznát" egy sas vitte át a
határon s a Himalája
csúcsán landolt vele, (ezért
került könnyen rím alája...)

„Vézna", kinek tisztes nevét
elárulom: Nepper Peti,
azóta a tudósokat
ijesztgeti, úgy mint yeti...

„Kakas" világszám lett Bonnban,
(megtöltötte bőven a kast);
beidomított négy pulykát,
ők tartják el az ősz „Kakast"...

S a telt keblű Ordas-lányok
új nevükön: Ordas Sisters,
(ha Bronxban jársz, személyükben
két „brit" beat-bajadért tisztelsz...)

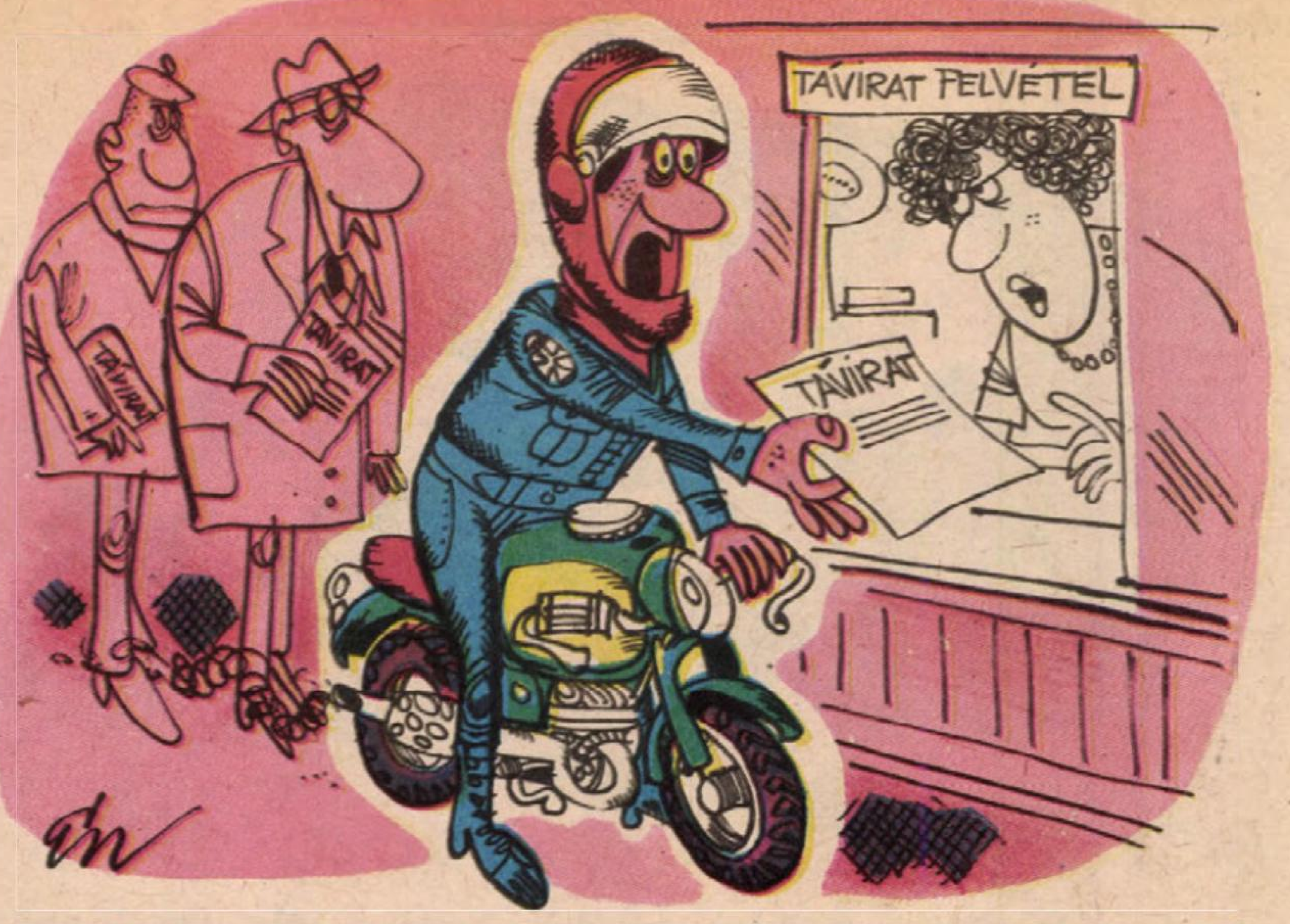
Csak a filmes Nyalka Nimród
csinált fényes Fox-karriert;
Hollywoodban sétáltat pár
(nevetni „fox"): foxterriert...

Spitz a Spitzbergákon ügynök,
Ángyán Arvéd Máltán káplár,
Tapper Csóri Alaszkában
védett pingvineket táplál...

Van közöttük aranymosó,
fókavadász, birkanyíró,
légiós és hittérítő,
csak én lettem cirka író...

A legtöbbre „Dörzsölt" vitte,
sűrűn vetett, dúsan arat;
családiház, kocsi, szőlő,
ő ugyanis itthon maradt!

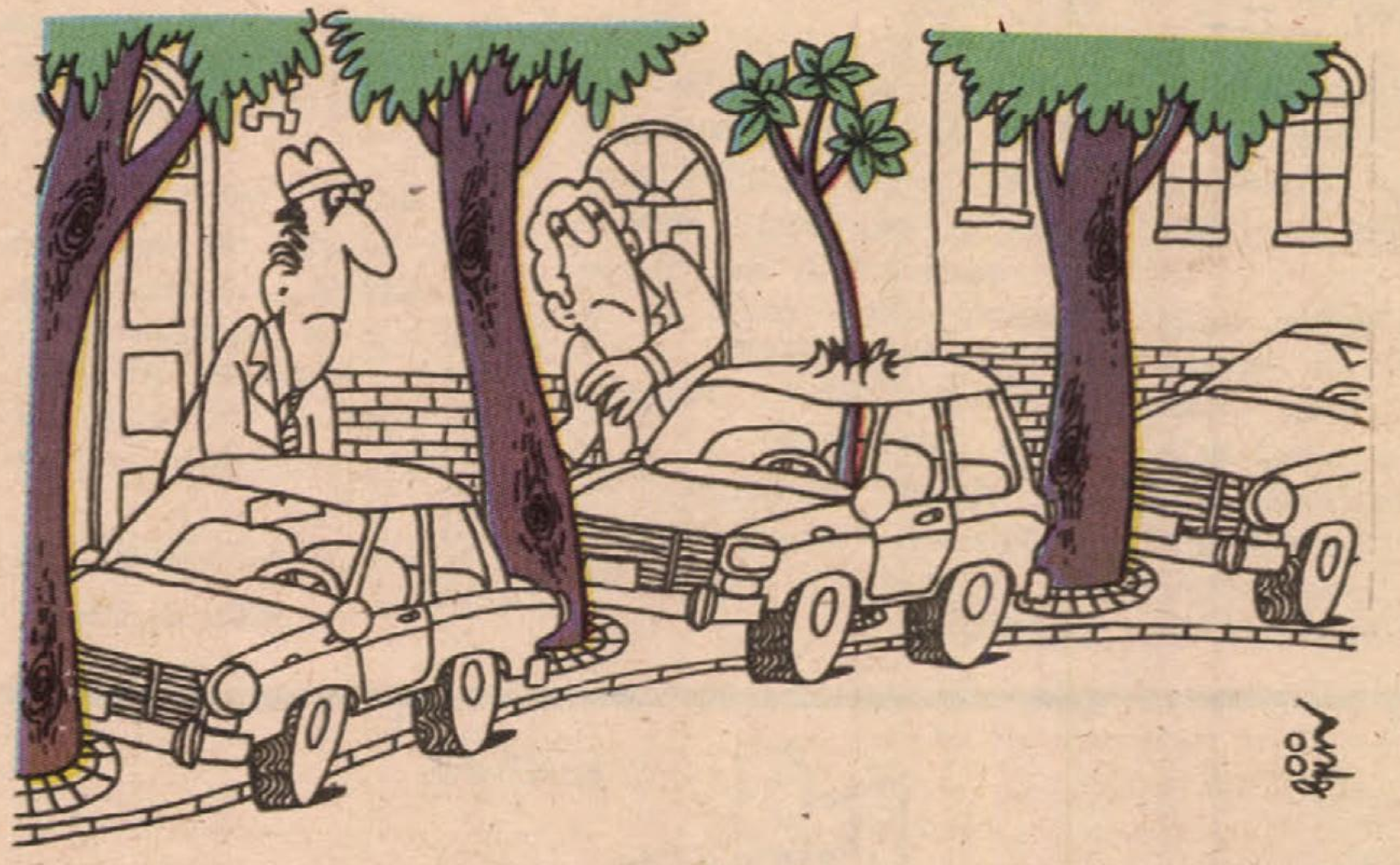
– Üssön rá egy pecsétet és magam kézbesítem, hogy gyorsan megkapják!

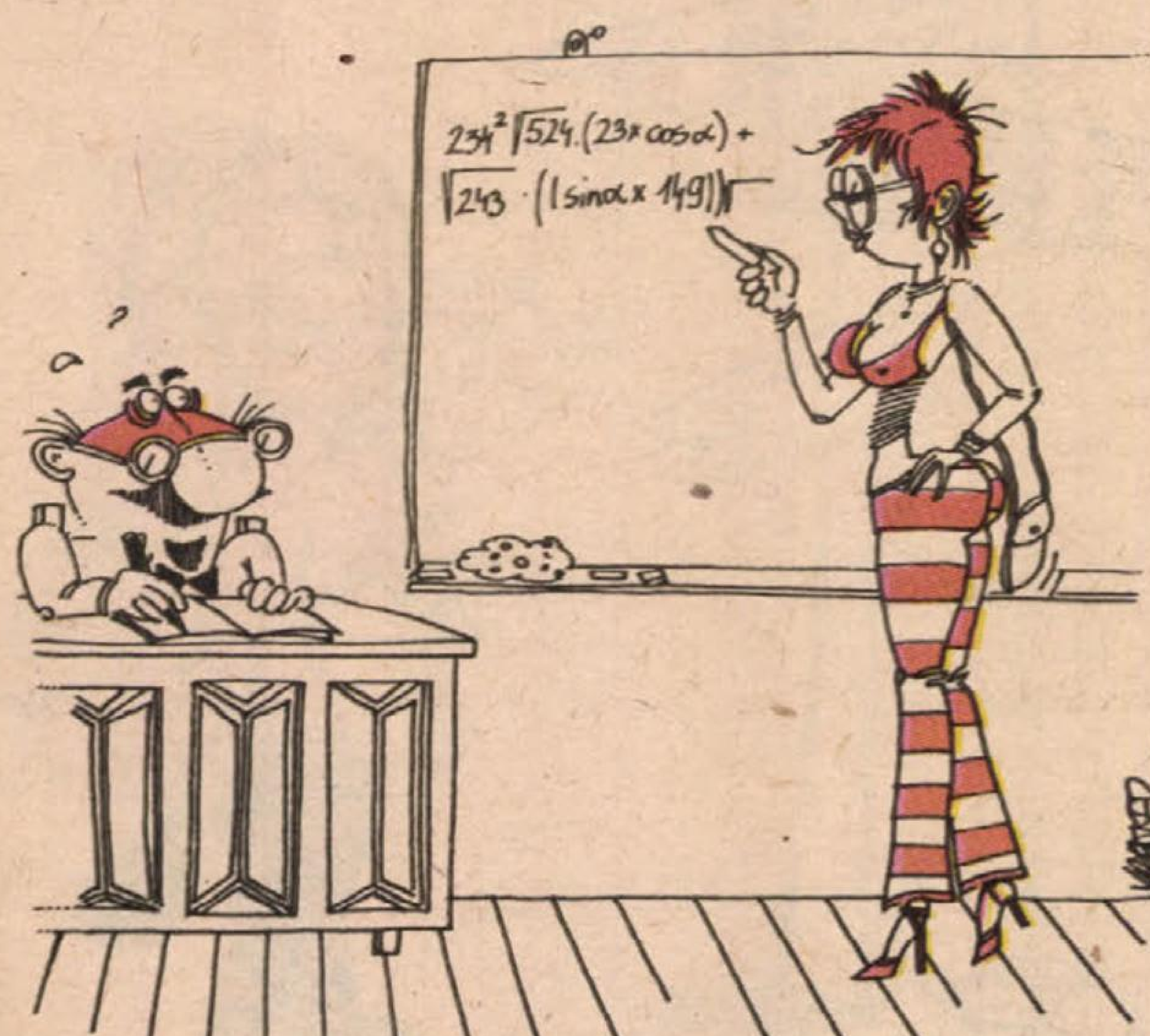
GYEPTÉGLÁS PÁLYA

– Ő a csapat legjátékosabb egyénisége...

ÉLETERŐ

ISKOLAKÖPENY

– Az én méretemben már nem gyártanak, tanár úr...!

Srácok a suliban

A kis Kovács már az első tanítási napon kiszúrta padszomszédja, a kis Nagy világoszöld radírját, ami kerek volt, és ha a közepén megnyomták, akkor spriccelt. Így aztán a kis Nagy csodálkozott rá másnap a kis Kovács vadonatúj töltőceruzájára, ami vastag volt és periszkópos, hogy a pad alá bújva is lehessen látni, mikor bukkán fel ellenséges betű vagy szám a táblán.

Na persze, a következő nap a kis Nagy jött be egy olyan tolltartóval a suliba, hogy a kis Kovács kis szíve nagyot dobbant, s alig várta, hogy sírva elmesélhesse otthon a szüleinek: a padszomszédja tolltartója zenél, de úszkál benne egy aranyhal is. Ezért aztán a nagy Kovács sem tehetett mást, és egy arany töltőtollal küldte fiát legközelebb az iskolába. Ebben viszont volt egy pici adó-vevő készülék, s egyébként is magától megoldott minden számtani feladatot.

Ez a kis Nagyot akkora irigységre ösztönözte, hogy kikönyörgött a szüleitől egy elektronikus számológépet, ami időnként a gagaku nevű japán udvari zenét énekelte, de tudta a jávai repülőbéka hangját is utánozni. Az osztálynak ez tetszett, a kis Kovácsnak pedig ez utóbbi fájt jobban.

Spekuláltak is otthon a Kovács szülők, hogy mivel gyógyíthatnák ki fiukat a bánatbetegségből, mivel napokig nem akart elmenni a suliba. Nem sokkal később jött az az ötlete a Kovács apukának, hogy talán egy szép diplomatatáskával hajlandó lenne szeretett csemetéjük felvágni a padtársa előtt.

Valószínűleg mondani sem kell, hogy a kis Kovács megkapta a szép diplomatatáskát, s volt benne minden, ami csak egy ekkora kisdiáknak kell. Például automata tájoló, ami rögtön megmutatta a táskában a tízórai fekvését. Ezenkívül a Milánói Scala hőstenorjára behangolt hangutánzó készülék, ami énekórán a kis Kovácsot helyettesítette. De nem is került ez az egész kis pénzbe.

Akkor aztán a kis Nagy rohant haza könyörögni, rimánkodni, hisztériázni, mely utóbbi egy idő után a Nagy anyukára is átragadt, de azért elment az OTP-be néhány ezresért, hogy ők is vehessenek fiuknak egy ilyet, vagy még különbet.

Vettek is, majd a Kovácsék jöttek sorra, aztán ismét a Nagyék, s így telt-múlt az idő az első tanítási naptól, napról napra. Ám a kis Nagynak ez sem volt elég, a kis Kovácsról nem is beszélve.

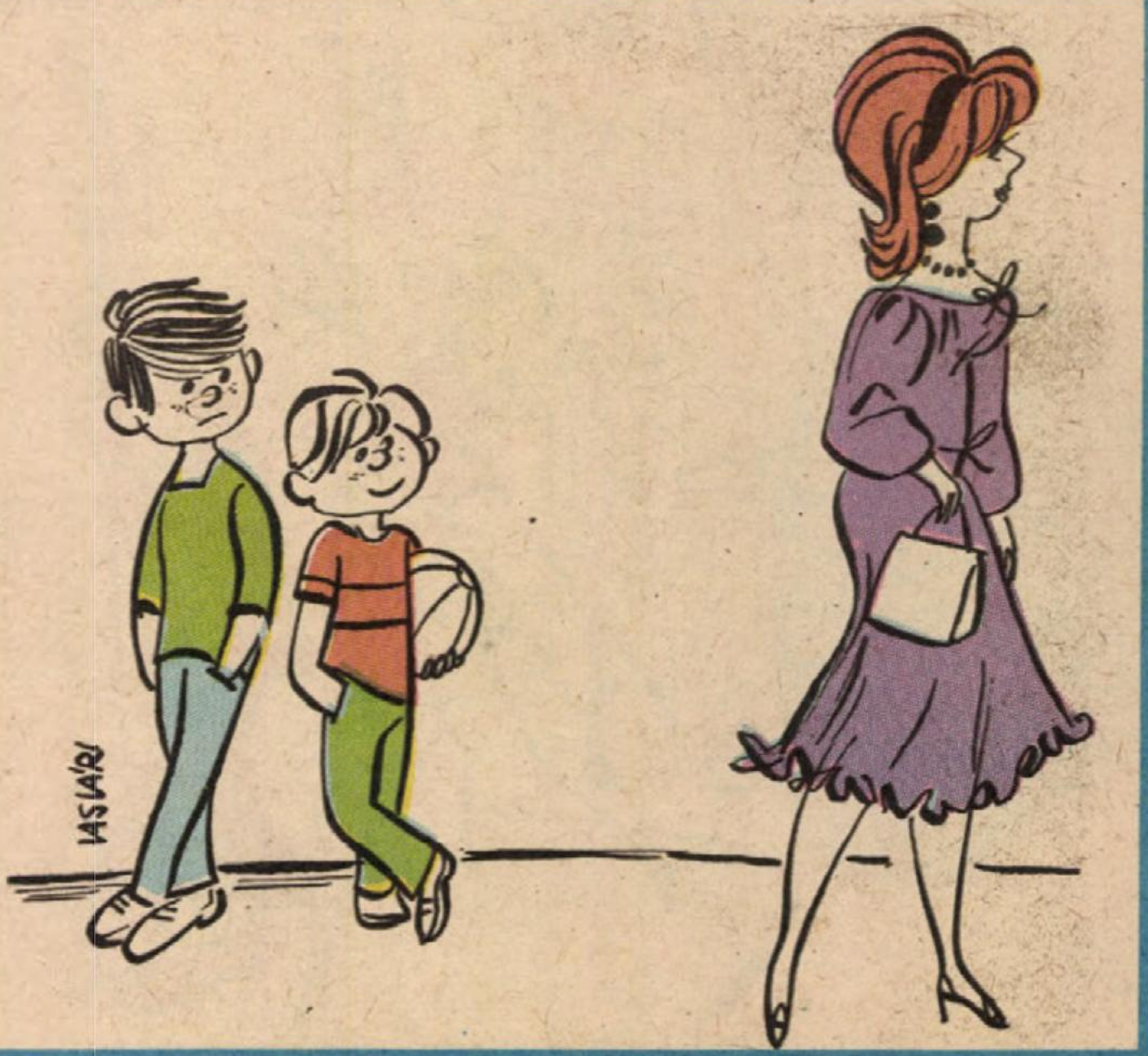
Aztán az egyik tanítási nap végén két koldus kinézetű, rongyokba öltözött apa várta fiát az iskola előtt. Hamarosan kirohant a suliból a kis Kovács és a kis Nagy, majd apjuk kezét megfogva, szinte egyszerre kiáltották:

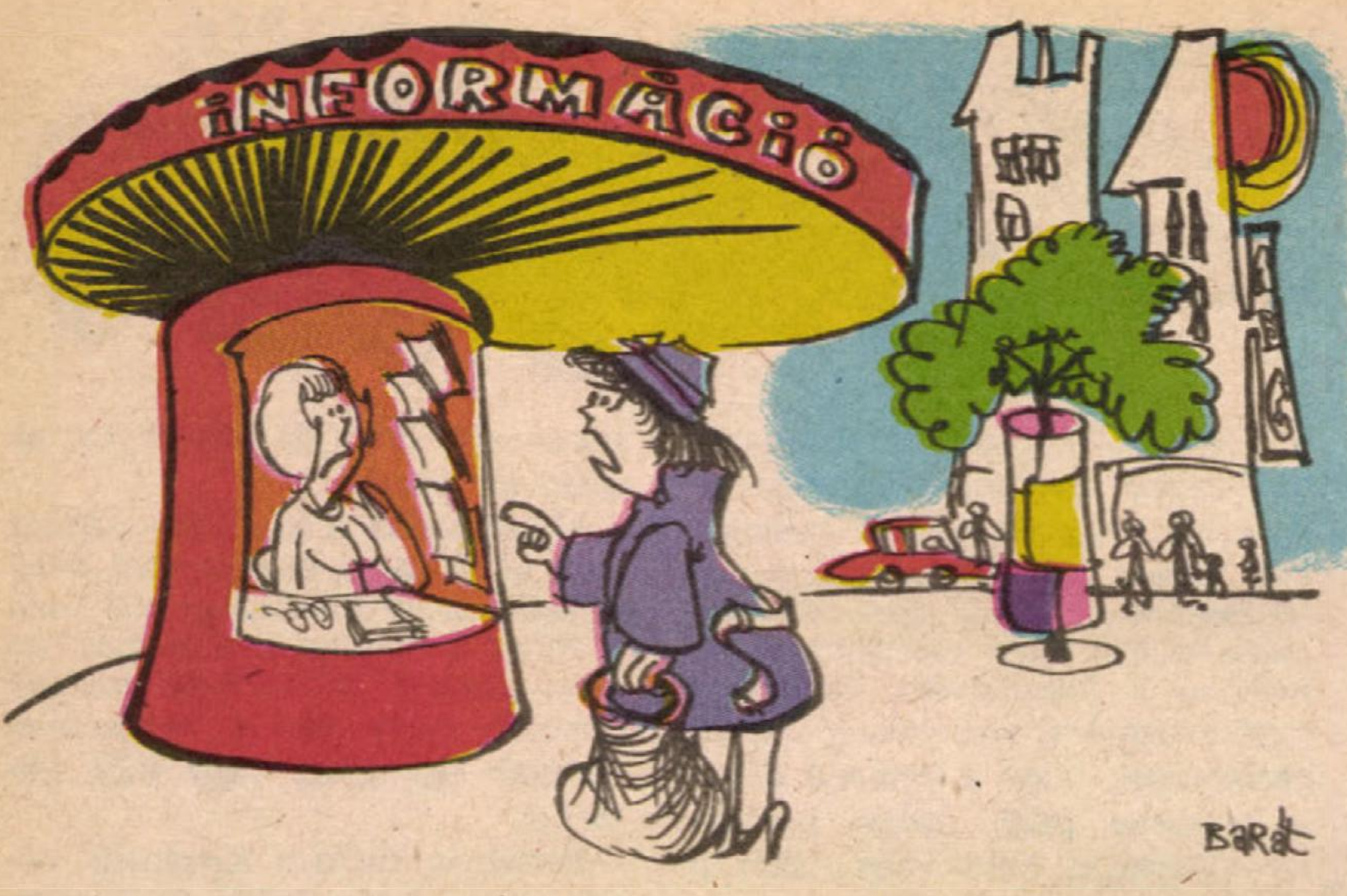
— Olyat akarok, ami neki van!... Olyat akarok ami neki nincs!... De nekem, ugye szebbet veszel?!... Én helikopterrel akarok suliba járni! Én meg vadászbombázóval!...

Ekkor a két lerongyolódott apa fejében elkezdtek zúgni a repülőgépek motorjai, idegeik pedig szépen csendesen felmondták a szolgálatot.

Tormai László

„APÁM TYÚKJA"

– És tessék mondani, a közvélemény már tud erről?

ÚJ TELEFON

– Megőrülök! A lányod egy órája beszél a vőlegényével pedig még be sem kapcsolták a vonalat!

KÖZÖNSÉGSZERVEZÉS

Lassanként olvashatóvá vált a felirat: Hova menjünk sehova!

— A Döglött ló álma című filmet például kifejezetten nem ajánlom — mondta Erdei Tisztásné, az üzemi kultúros. — Árad belőle a rafinált pornográfia, s éppen ezért a mondanivaló nehezen követhető.

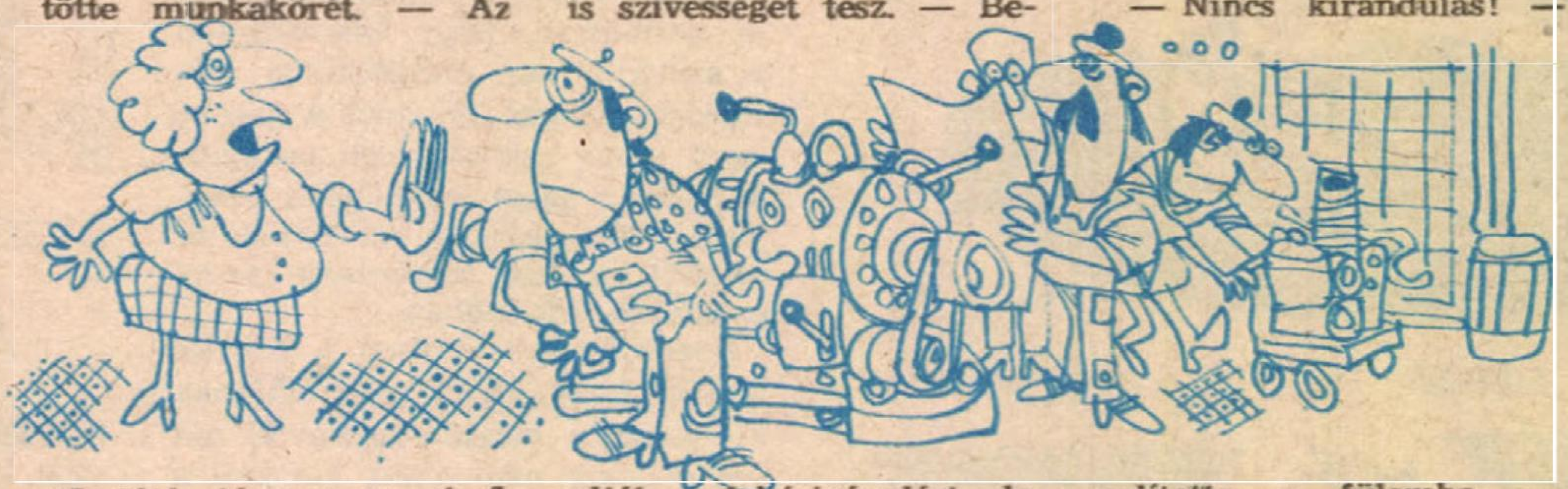
— Értem — mondtam, de azért tovább faggattam.

— És nehogy megnézze a most megnyíló szoborkiállítást — emelte fel hirtelen a hangját, mint aki a munkáját végzi. — Egyetlen értékelhető szobor van, az is magát a művészt ábrázolja, egy ihletett pillanatában, amikor nem váltották vissza a sörösüvegeit. Egyébként is teljesen fölösleges időtöltés, s a teremben olyan meleg van, hogy a múltkor is ketten rosszul lettek.

— Igen — mondtam és mosolyogni próbáltam. — Akkor talán...

— Azt sem — mondta Erdei Tisztásné és betöltötte munkakörét. — Az előrelátó jósasszony című musicalt semmi esetre se nézze meg. El tudom mondani a történetét egy sorban, olyan egyszerű. Két fiatal már az óvodában szereti egymást, két remegő szív, később felnőnek, akkor is szeretik, lakás nincs, s tudja, mit csinálnak?

— Nem — vallottam be és lesütöttem a szemem.

Erdei Tisztásné szigorúan nézett rám elvei mögül.

— Nem csinálnak semmit — szólalt meg egy idő után, mint aki magának is szívességet tesz. — Beadják a lakásigénylést, de a darab itt véget ér, a szerző még egy D-mollt is sajnált a végére a nézőktől.

— Nagyon érdekes, amit elmondott. Én is éppen azon vagyok, hogy szabad időmet a szocialista ember szórakozásának megfelelően használjam ki, gyarapítva ezzel emberi, szakmai és politikai ismereteimet egyaránt. Ehhez kérném az ön segítségét.

— Na igen — mondta Erdei Tisztásné. — Nem baj.

— Akkor, ha esetleg egy jó kis kirándulást... — próbálkoztam, de közbevágott.

— Nincs kirándulás! — ordította a fülembe. — Nincs és nincs. Ilyen melegben, s ha hirtelen esni kezd az eső, vagy teszem azt, havazik? A szervezete hogyan viseli majd el a hőingadozást? Na?

Elszégyelltem magam, talán igaza volt.

— Azért mondom, — fenyegetett meg tréfásan az ujjával. — Meg ne próbálja!

— Elmennék az Állatkertbe — mondtam félszegen.

— Nem — mondta Erdei Tisztásné és az asztal mellé ütött. Hiába, ő is fáradt volt. — Nem megy sehová. Rengeteg kellemetlenségtől kíméli meg magát. Képzelje csak el, ül otthon a kis szobájában a csukott ablaknál, jó dohos már a levegő, leereszti a redőnyöket, hogy a villanyt is fel kelljen kapcsolnia...

— Nem értem — mondtam, de hirtelen felriadtam. A termelési értekezlet a végéhez közeledett.

— ...e vonatkozásban is elősegítve dolgozóink kulturált szórakozását — fejezte be előadását a szónok.

— Miről van szó? — böktem meg a mellettem ülő karját, miután abbahagytam a tapsolást. Felnézett, álmosan pislogott, majd papírt vett ki a zsebéből, és elindult a mikrofon felé.

Ő volt a következő hozzászóló.

Föld S. Péter

A KELETINÉL

– Rohanok, mert megérkezett a hathúszas frottírtörülköző!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Külföldön járt egy házaspár. Mikor hazaérkeztek, az asszony felkereste a barátnőjét, hogy elmesélje neki útiélményeit.

— A Louvre-ban voltál? — kérdi tőle a barátnője.

— Hogyne.

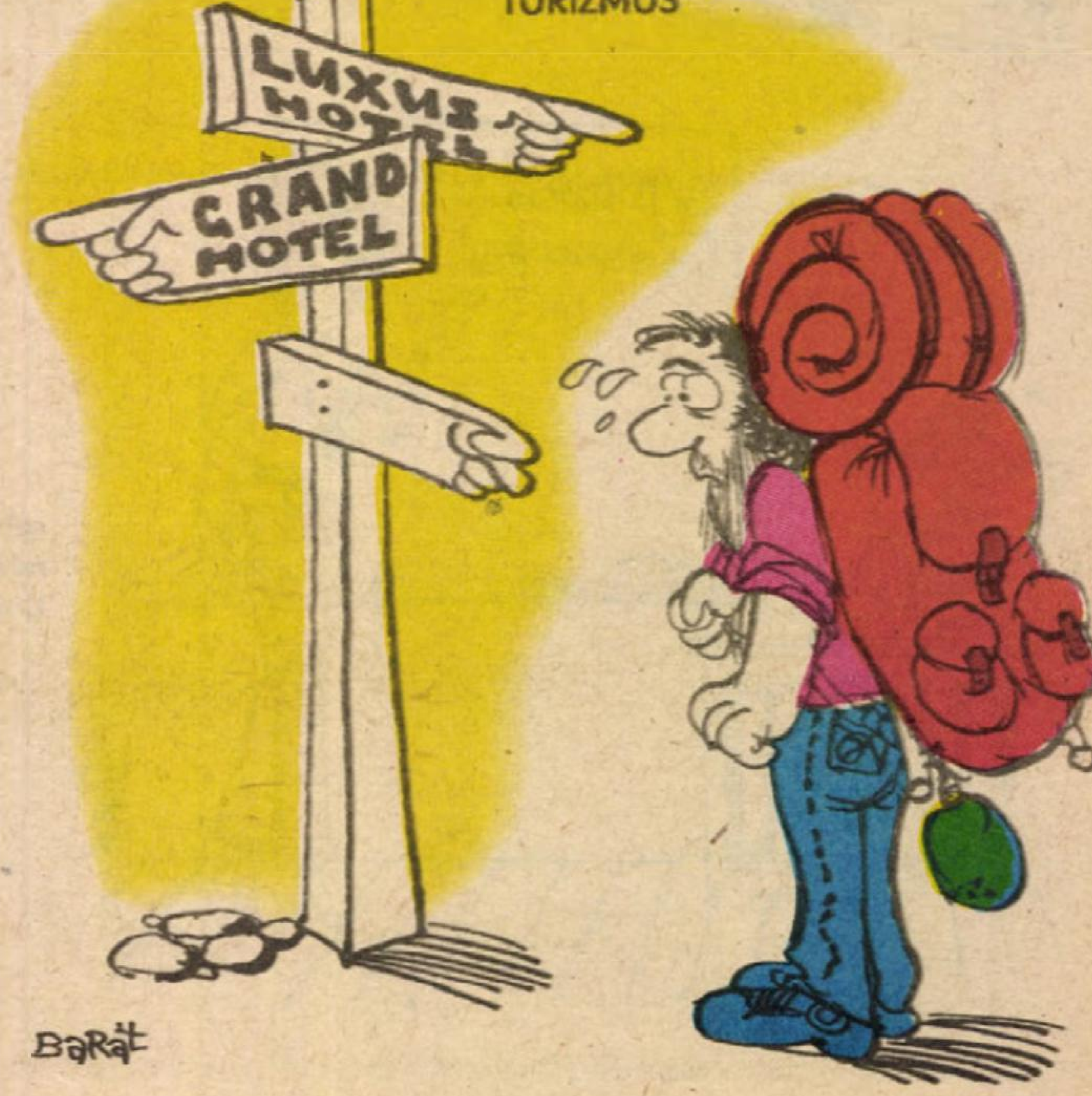
— És hogy tetszett?

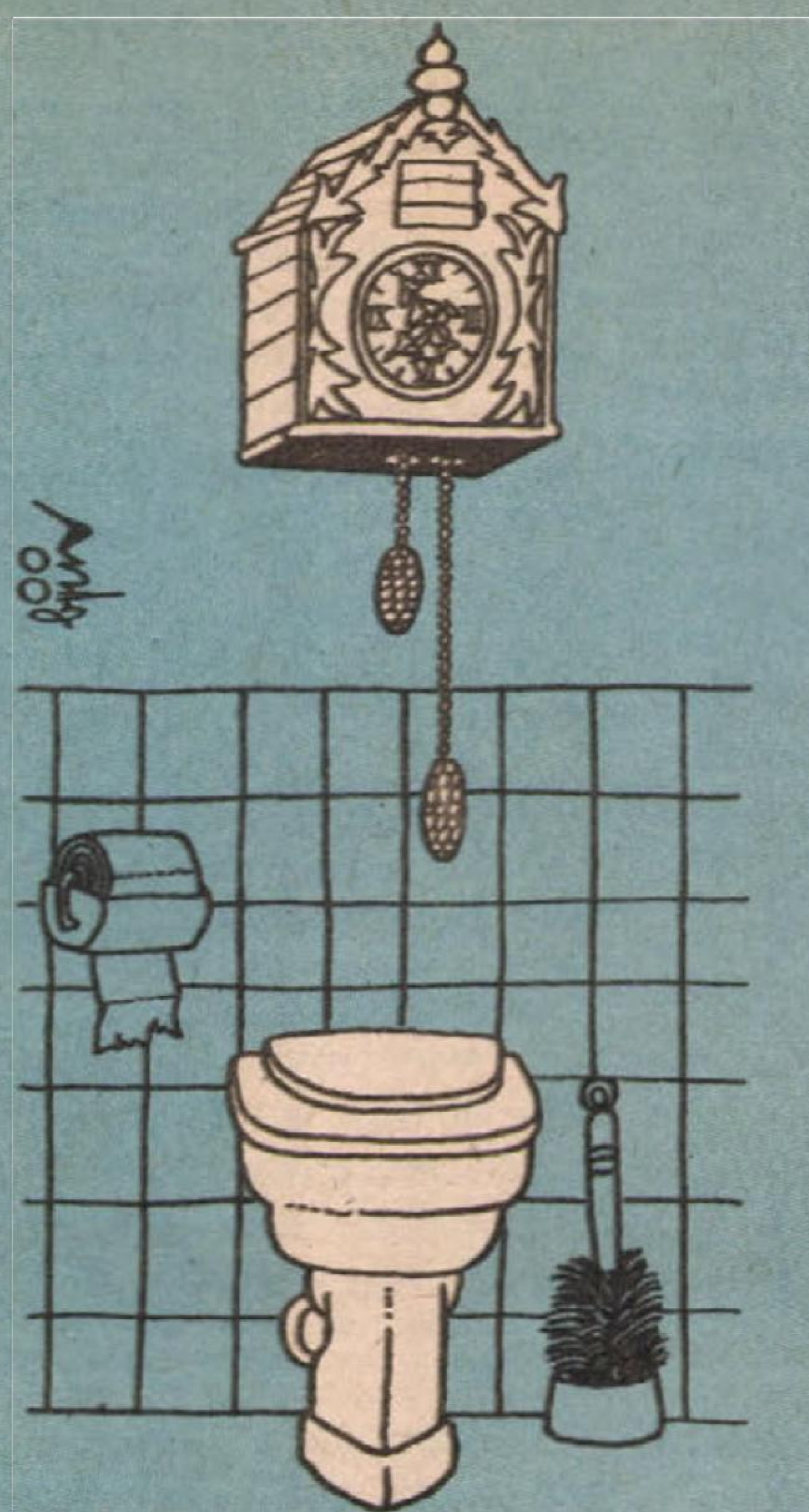
— Hát tudod, a képek egészen csinosak, csak egy kicsit unalmasak.

— Hogyhogy?

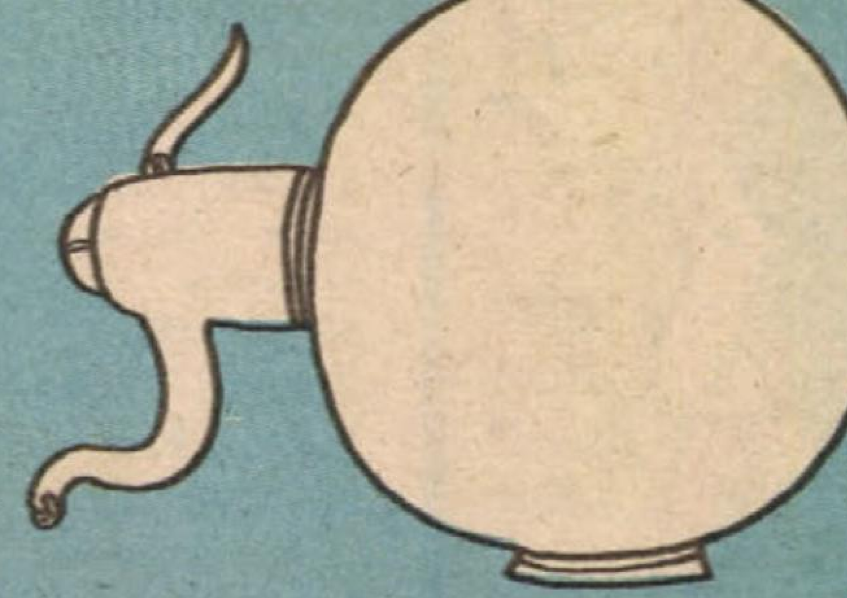
— Egyik alatt sincs ott a vicc.

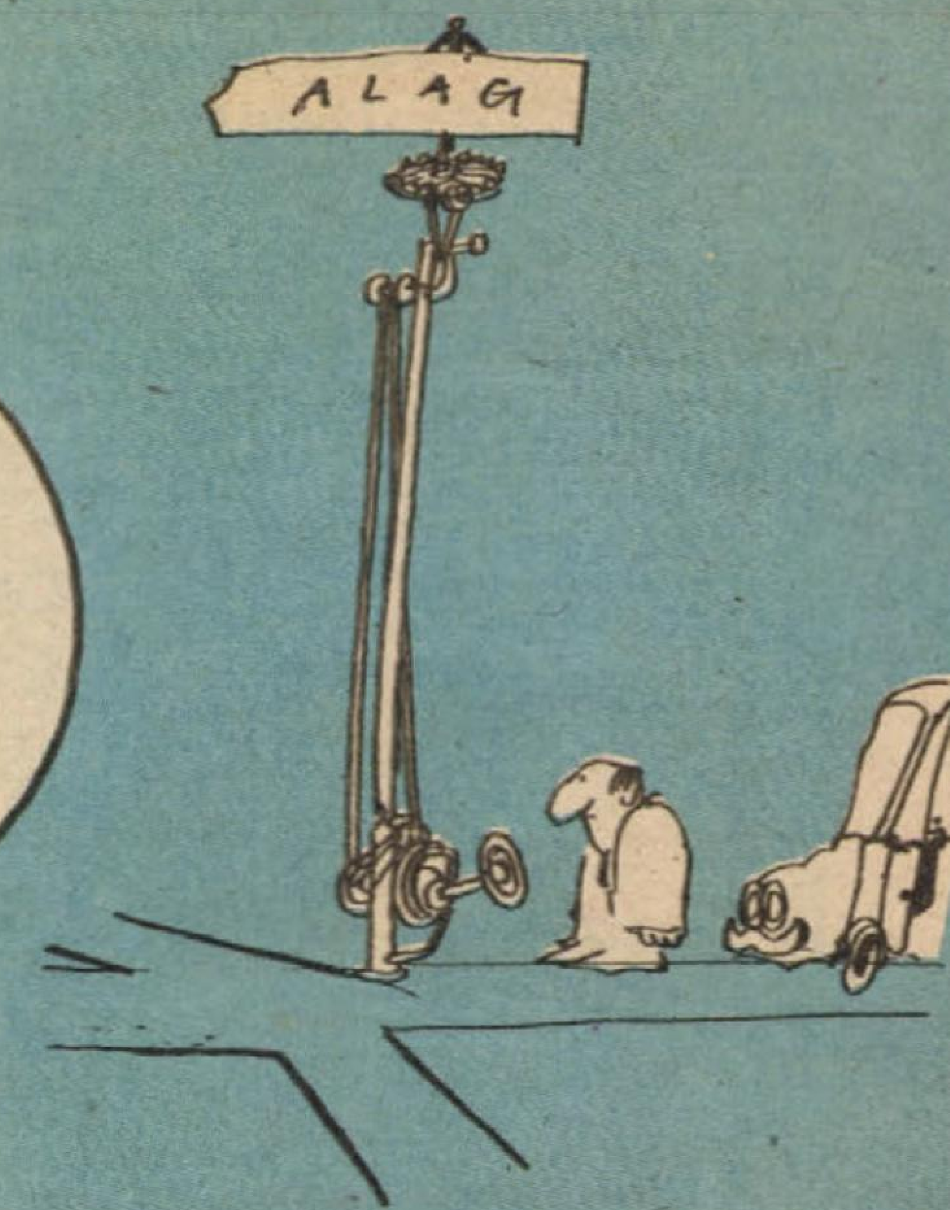
TURIZMUS

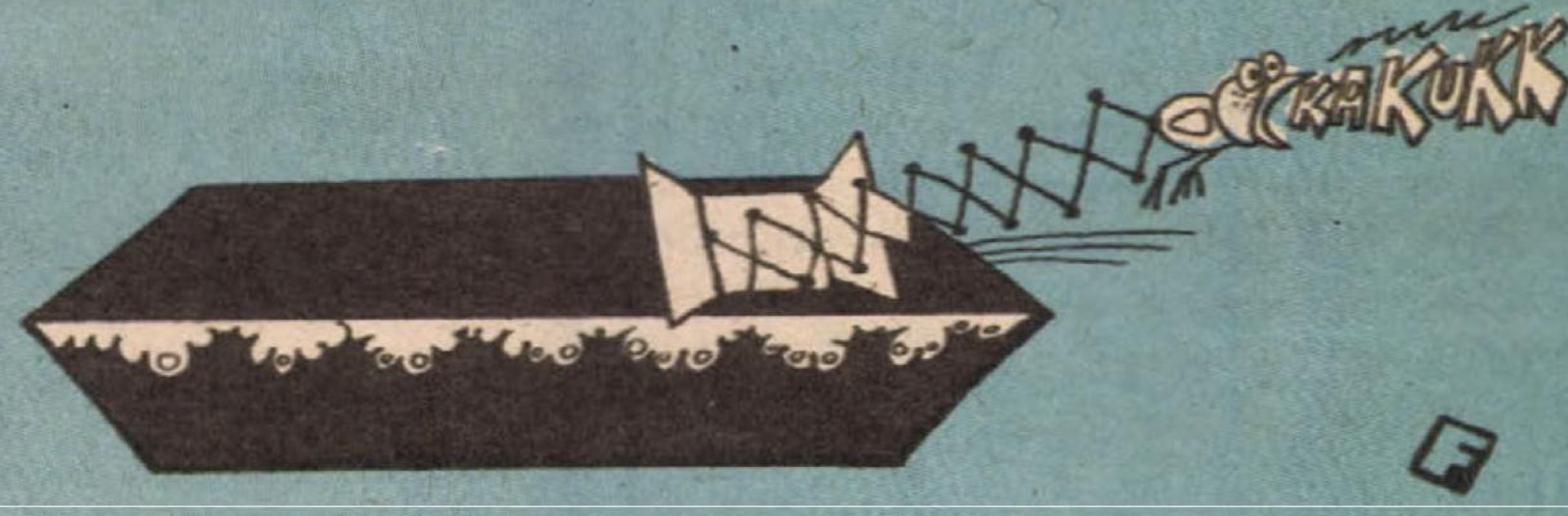

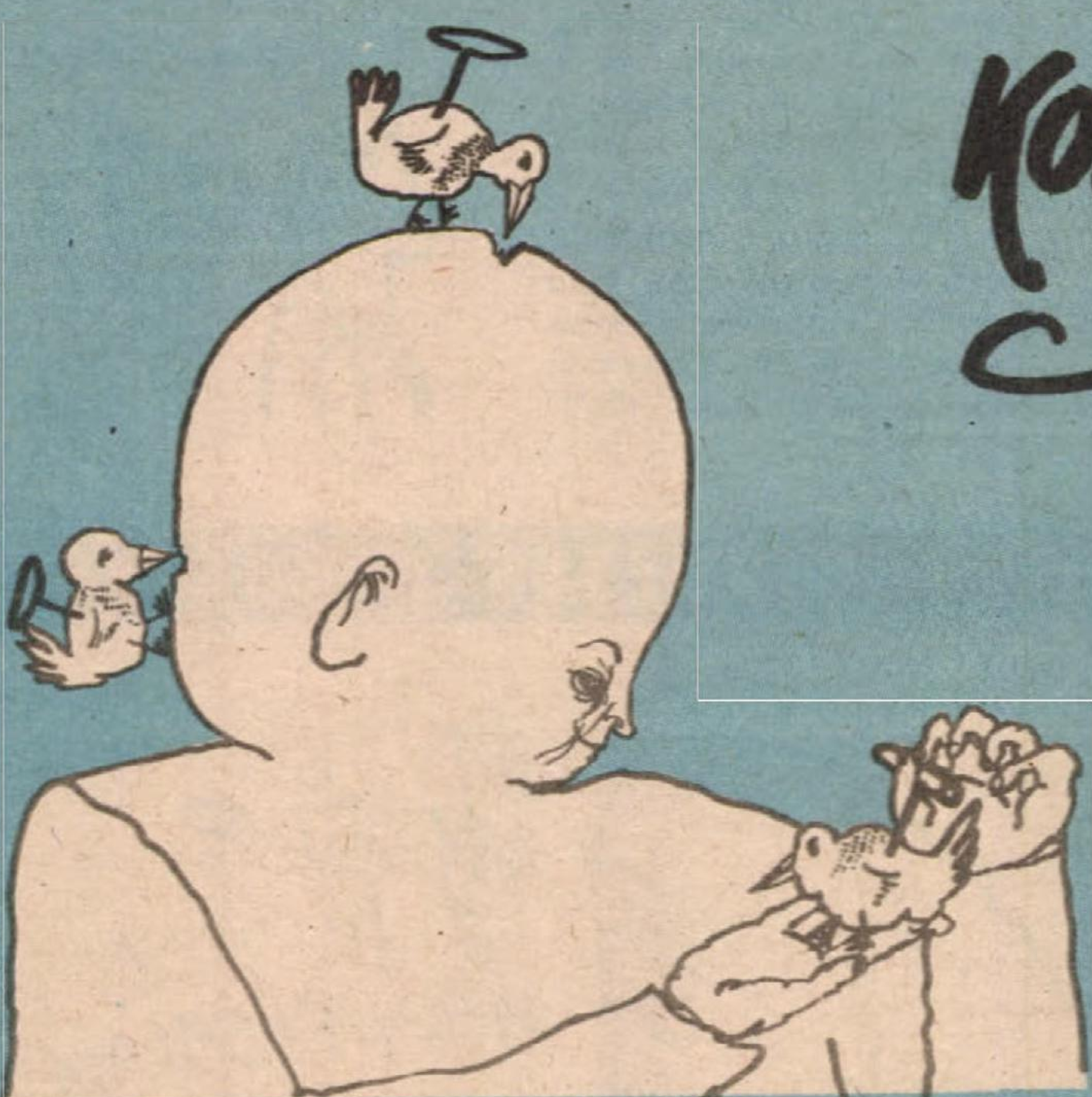

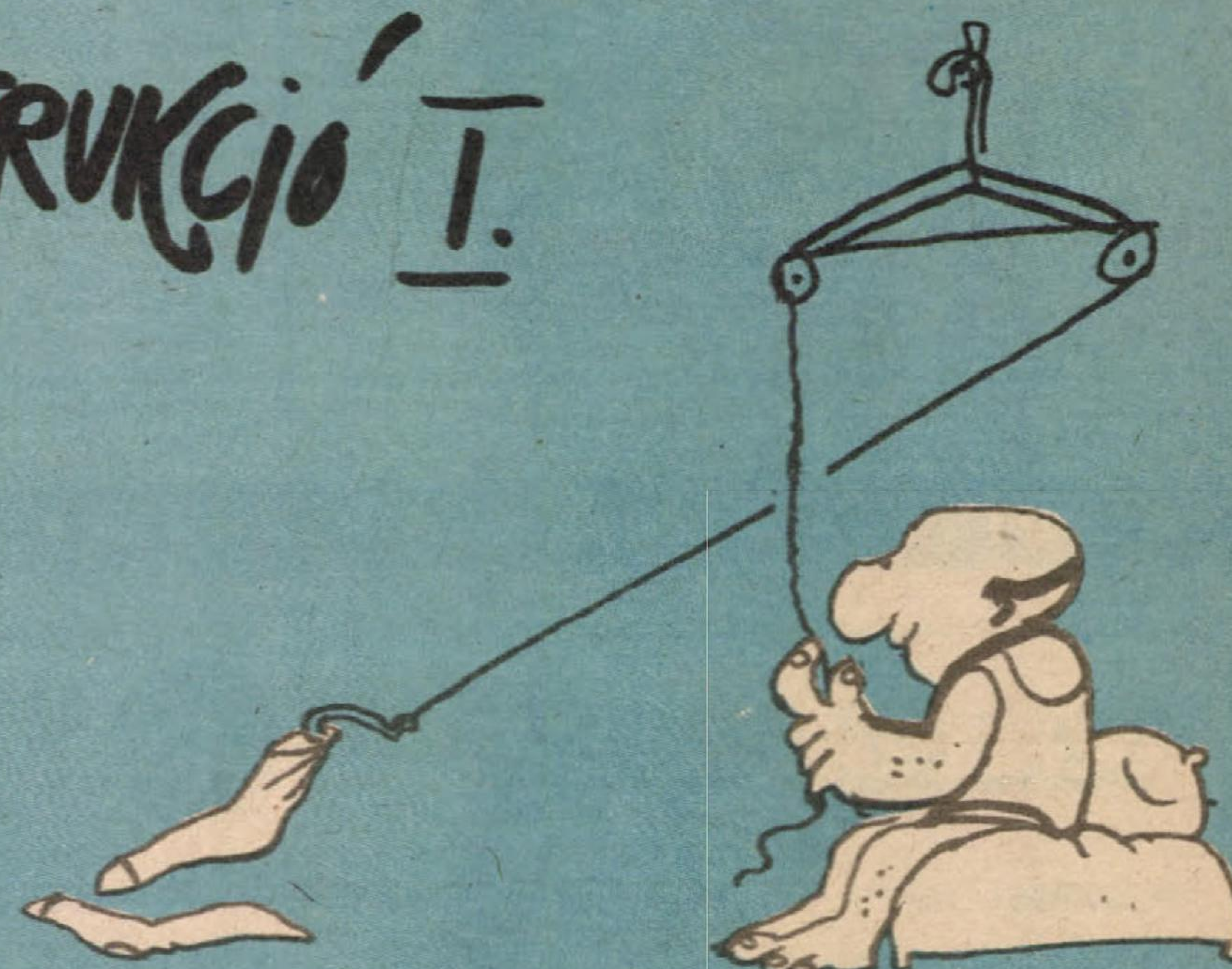

BALÁZS-PIRI, VÁRNAI, LEHOCZKI, SAJDIK, DALLOS, FÜLÖP

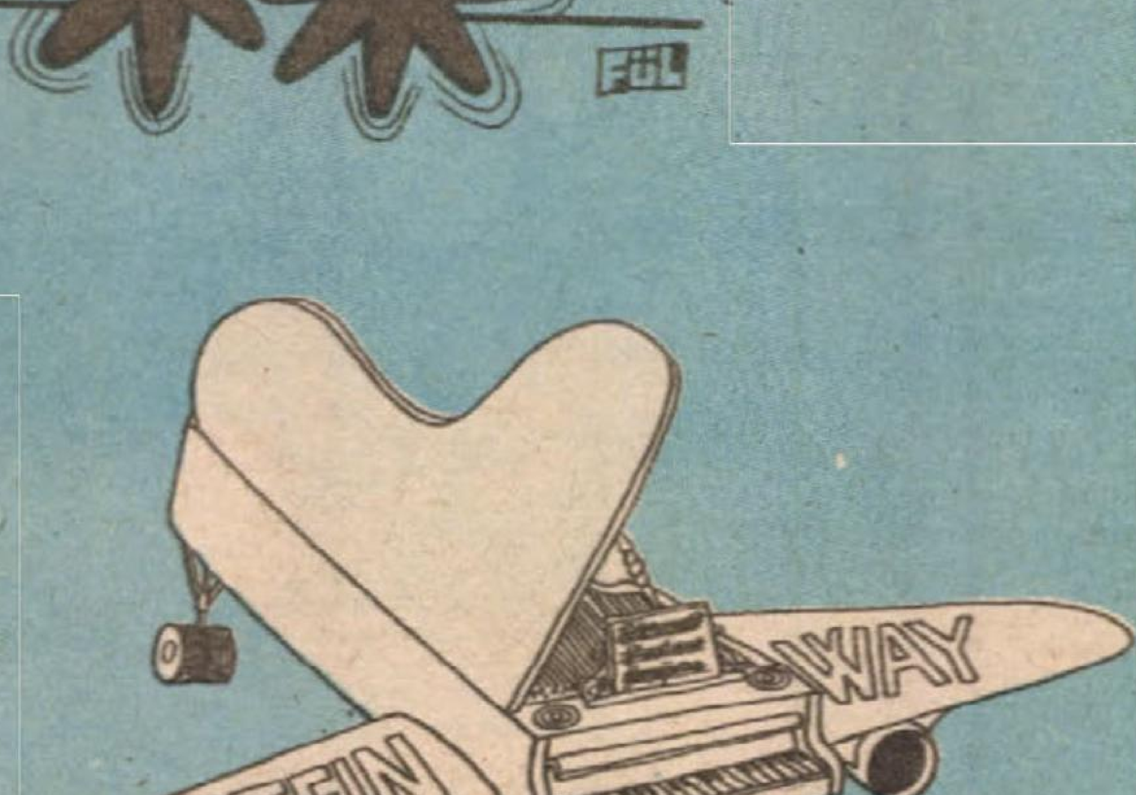
KONSTRUKCIÓ I.

LEÁNYÁLOM

– Én olyan férjről álmodozom, aki meg is esküszik velem . . .

ZSÖLLYE

Baden bei Wien, 1980. augusztus

A napokban ünnepelték a nagy osztrák komikus, Hans Moser születésének századik évfordulóját. Ez alkalomból felújították filmjeit a mozikban és a televízióban. A tévé emlékműsorában legkedvesebb partnere, a magyar származású Paul Hörbiger, így nyilatkozott Moserről:

— Vagy negyven filmben játszottunk együtt. Leginkább humoros szerepeket. Egyszer drámai szerepet kapott egy filmben, amiben én nem játszottam. Meghívott a film első vetítésére. Amikor felgyulladt a villany, kérdően nézett rám. Odafordultam hozzá: „Akarod hallani a véleményemet?" Moser gyorsan a szavamba vágott: „Nem! A saját véleménye mindenkinek a magánügye!"

*

Bécs híres diszkóbárja anyagi nehézségekkel küzd. A hatalmas helyiség legtöbbször tátong az ürességtől. A tulajdonos azzal próbálta fellendíteni az üzletet, hogy világhírességeket hívott meg. Természetesen ezek megjelenését minden módon propagálta. Így hosszabb-rövidebb időre vendége volt a „35-ös"-nek Amanda Lear, Niki Lauda, Helmut Berger és az Ausztriában is népszerű Kojak, azaz Telly Savalas. Savalas mindössze fél óráig volt a discóban és máris lejött Badenbe, hogy a „szerepléséért" kapott csekély tízezer dol-

lárral kipróbálja szerencséjét az itteni kaszinó rulettasztalánál. A diszkóbár tulajdonosa egyébként Savalast „pénzéhes csirkefogó"-ként jellemezte, de ő zsebrevágta a sértést a gázsival együtt, az alábbi nyilatkozat kíséretében:

— A pénz szükséges rossz. A pénzzel soha nem érezzük magunkat olyan jól, mint amilyen rosszul érezzük magunkat nélküle!

Baden vendége Kellér Dezső. A Park Hotel teraszán kávézva mesélte:

— Ismerőseim hoztak kocsival Pestről. Az úton elbóbiskoltam és csak arra ébredtem fel, hogy a hegyeshalmi határállomáson a vámos beszól a kocsiba: „Konyak, dohány, szalámi? . . ." Én még félálomban feleltem: „Egy csésze kávét kérek! . . ."

*

Három napig inkognitóban Badenben üdült Richard Burton. Az inkognitó csak félig-meddig sikerült, mert elutazása előtt megrohanták a riporterek. Burton kivételesen mindenre válaszolt, még arra is, amikor megkérdezték tőle, miért vált el Liz Taylortól? Íme:

— Lizzel való házasságom olyan volt, mint egy tévéjáték! Tele volt felesleges 'jelenetekkel!

Rátonyi Róbert

AZ OLVASÓ OLDALA

TÉVUTAS TÉRKÉP

A nagyobb szállodáink portáján elfekvő különböző prospektusok, brosúrák, tájékoztató füzetek között található most már egy könyvjelző nagyságú, szerény, német nyelvű nyomtatványa az Állami Könyvterjesztő Vállalatnak is.

Rövid német szöveggel köszönti olvasóját és felsorolja a budapesti könyvesboltok és antikváriumok közül azokat, amelyekben idegen nyelvű könyvek és hanglemezek kaphatók, címmel, telefonszámmal. Számszerint tizenegy üzlet. A behajtható szórólap másik oldalán pedig Budapest egy részének térképét közli, a megfelelő helyekre beleírva az ott található könyvesboltoknak (a túloldalon megadott) számát, hogy a külföldi dolga még könnyebb legyen.

Hogy még könnyebb legyen a dolga? Vagy — éppen nehezebb? Mert ezt a térképet bizonyosan nem a nemzetközi tekintélyű Radó Sándor-féle magyar térképészeti intézetben rajzolták, megtévesztően pontatlan, részben vagy teljesen hibás. Hogy csak egyet említsek: az Apáczai Csere János utca s a Petőfi Sándor utca között merőlegesen húzódó Régiposta utca ezen a térképen (melyen egyébként Apáczai Csere utca nem is létezik), a Petőfi Sándor utcát köti össze a Tanács körúttal.

Az ilyen „propaganda"-anyaggal csak egyet lehet tenni. Valamennyi még fellelhető példányát be kell vonni. De mert az ötlet jó: újat kell csinálttatni helyette. Jól megrajzolt térképpel. Csak sikerül?

Barabás Tamás

TÚL-TÁMOGATÁS

A XIII. kerületi Hegedűs Gyula utcában végestelen végig két szövetkezeti és két maszek-zöldségesbolt működik.

Elvben! A gyakorlat kissé másként fest. A 23. szám alatti ZÖLDÉRT ugyanis hónapok óta „Betegség miatt zárva", a 34. számú ház sarkán pedig immár több mint egy hónapja olvasható a porosodó üvegablakon át a közlemény: „Tatarozás miatt zárva". Némi kukucskálás után halkan rothadó paradicsomok és zöldpaprikák „csendélete" gyönyörködteti a szemet. Tatarozásnak se híre, se hamva . . .

A két maszek ilyen körülmények között busásan arat. Meg kell adni: gazdag választékkal, kifogástalan minőségű áruval, ám tiszteletet parancsoló árakkal. Ők nem a zöldség-gyümölcs főidény tetőfokán betegeskedtek, tatarozgattak, hanem még a télen, a holtszezonban.

Helyes, hogy az illetékesek támogatják a magánkereskedelmet.

De ennyire?!

(g)

KIS DOLGOK MIATT IS MÉRGELŐDHETÜNK NAGYOT

1 Nyitni kék

Hosszabb ideig hiánycikk volt az az egyszerű kis készülék, amelyet konzervnyitónak neveznek. Őszintén megörültem, amikor a napokban újra láttam konzervnyitót, mégpedig a pécsi Konzum áruházban. Jókedvemben azonnal hat darabot vásároltam. Örömöm azonban korai volt, mert a nyitópróba kudarcba fulladt. Két-három bevágás után a nyitókés fogantyús része határa fordult és összegörbült; ugyanígy a másodiknál, a harmadiknál és a többinél is, úgy, hogy azok pillanatok alatt használhatatlanokká váltak. A konzervdobozok egyelőre fémből készülnek, ne akarják tehát a konzervnyitó fogantyús fém részét se pléhszerű fém-pótanyagból készíteni. Attól ugyanis még nem nyílik ki a konzervdoboz — csak a zsebben a bicska . . .

Dr. Perjési László
Pécs, Semmelweis u. 8.
7623

2 Hogy kíméljem az asszonyt?

Kímélem én a feleségemet (meg magamat is) a főzés gondjaitól. Fogyasztanánk mi szívesen a konzervételeket, de hogyan tovább, ha nincs konzervnyitónk. Három-négy üzletet, áruházat kerestem fel a környékünkön, de sehol nem kaptam. Nagy propagandával ösztönöznek a konzervfogyasztásra, nem lehetne a reklámköltségnek legalább egy részén inkább konzervnyitót gyártani és forgalmazni?

Berecz Miklós
Bp., Duna u. 3. 1056

NEM TALÁLOM

Átszervezték a Rákóczi út és Lenin körút sarkán levő nagy Csemege Áruházat. Területét nem sikerült növelni, csak a vásárlók zavarát fokozni. Töpreng a háziasszony, hol találhat sót, kristály- és mokkacukrot, mert megszokott helyéről eltűnt. Jelzőtábla nem segíti a tájékozódást.

Ki gondolná, hogy a háztartási cikkek közvetlen szomszédságában élelmiszerek után kutassunk? Érthetetlen előttem, mit keres a mosóporok, tisztítószerek, féregirtók közelében a cukor, a liszt és a csőtészta. Talán így akarják reggeli kávénkat, teánkat illatosítani?

(f. i.)

ÜLDÖGÉLŐ MOSÓGÉP

Az NDK-ból származik WA 67 típusú félautomata mosógépem, amelyet tíz éve vettem és hét évig használtam, három éve pedig csak a dühtől elfátyolozódó tekintettel nézegetem, de használni nem tudom. Illetve csak másfél éve, mert előtte másfél évig nem is láttam, azalatt a Gelka szekszárdi kirendeltségének helyiségében ült, üldögélt a mosógépem, valószínűleg unatkozva, minthogy semmit nem tettek vele ezalatt, meg velem sem, úgy értem: nem küldtek ám arra az időre cseremosógépet, ahogy illenék. Végül is a GELKA budapesti központjában érdeklődtünk mosógépünk várható sorsa felől. Azt mondták: háromévenként kapnak alkatrészt (ehhez a típushoz), jelenleg nincs nekik, ezért fel sem tudják venni a gépünket javításra. Egyébként régi géphez nem is gyártanak alkatrészt. Bánatosan kérdezem: tehát nincs megoldás, mossak továbbra is kézzel, vagy szerény pedagógusi fizetésemből kezdjek el újabb félautomata mosógépre kuporgatni, mert meglevő gépem újbóli működtetése reménytelen? És ha csakugyan az, kérdem: miért vásárolunk olyan háztartási gépeket külföldről, amelyeknek alkatrészellátása nem biztosított?

Bus Lászlóné
Decs, vasútállomás, 7144

TÜCSÖK és BOGÁR

Halzakók méretre

(A XI. kerületben fotózta Ungvári László)

50 éves, középtermészetű, kissé molett, elvált asszony ezúton keresi annak a komoly gondolkodású, józan életű, jó megjelenésű férfinak az ismeretségét, házasság céljából, 52 éves korig, aki boldog családi életre vágyik. Kalandorok kíméljenek.

Nagytermészetűek előnyben

(A Képes Újság apróhirdetései között találta Galgóczi Károlyné)

14.45: Halló, itt Moszkva!
19.10: A beat kedvelőinek
Victor Hugo versei
20.00: Régi nóta, híres nóta

Hát ha egyszer ezt kedvelik! . . .

(A Népszavában fedezte fel Tóth Judit, sajószentpéteri olvasónk)

Ipari szövetkezet keres belső ellenőrt, mérlegképes vizsgával és legalább 5 éves szakmai gyakorlattal. Műanyaggyártási ismerettel rendelkező (hőre lágyuló és hőre keményedő) technológust azonnali belépéssel. Jelentkezés a személyzeti vezetőnél. Buda-

Honnét tudja az a technológus, mikor kell lágyulnia és mikor kell keményednie a hőre?

(A Magyar Nemzet apróhirdetései közül ollózta Galla László)

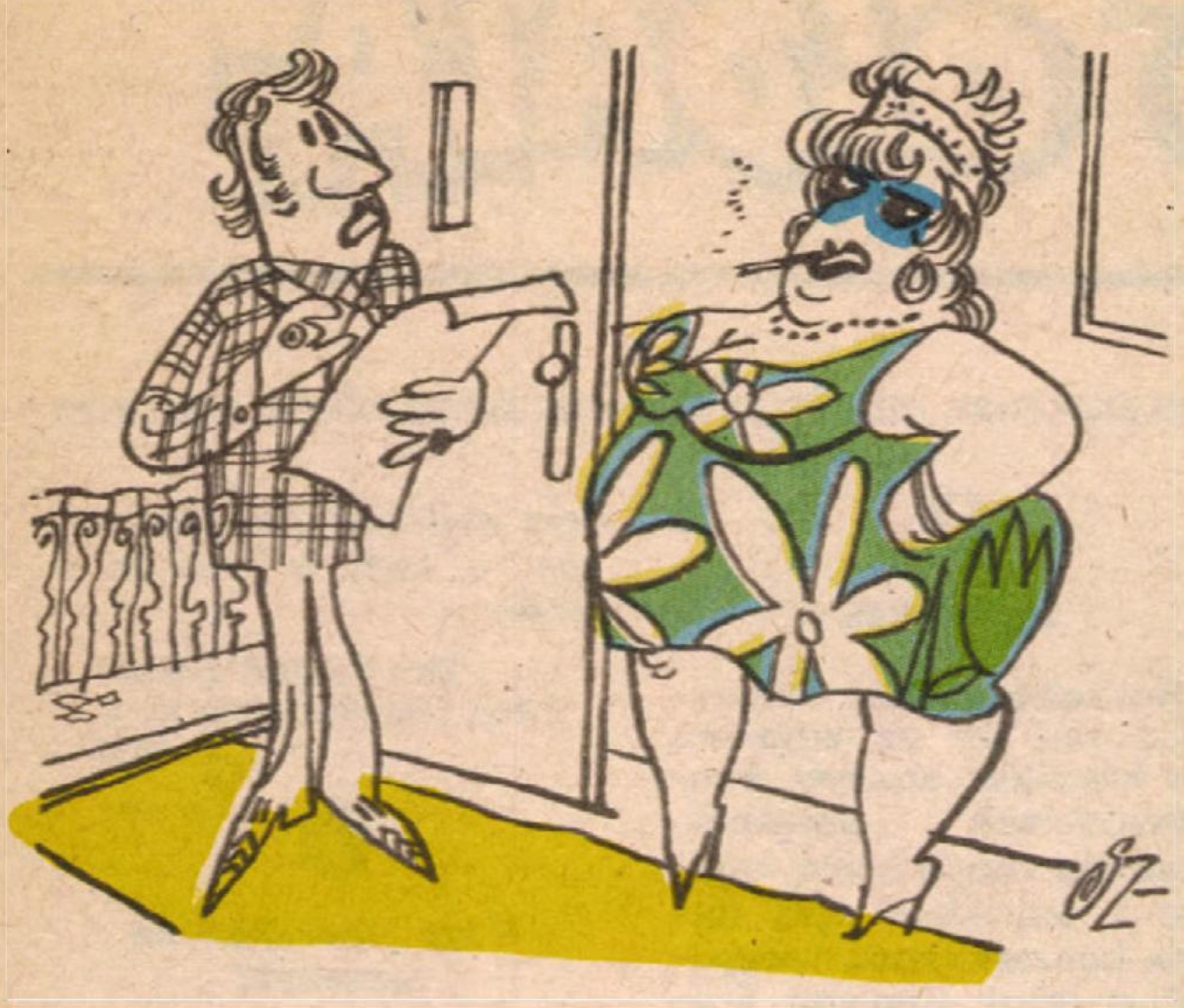
Gondolták: ha van Ó utca . . . *(Gyulán fotózta Győri Lajos)*

. A házisertést, a szarvasmarhát, a juhot, a házityúkot és a házimacskát közös néven mezőgazdasági haszonállatnak neveztük.

Csak neveztük? Miért, talán lejárt a szavatossági idejük? Vagy mert rájöttünk, hogy a házimacskát tulajdonképpen eddig sem kellett volna?

(A nyolcadikos Élővilág tankönyvben fedezte fel Ribinszky Csilla szigetszentmiklósi olvasónk)

ŐSKUTATÁS

– Azt sem tudom, ki az apád!

– Fiam, te túlzásba viszed a városnézést!

SZÖSZÖCSKÉK

A minap szóvá tettem a lap hasábjain, hogy a Soroksári útról nagy ívben a Tinódi utcába való kanyarodást az egyik közlekedési tábla engedélyezi, a másik tiltja. Mire észrevételem megjelent, a helytelen táblát az illetékes szervek már éppen eltávolították. Ha most netán zsörtölődnek, okkal teszik.

Okkal-e? Ha figyelembe vesszük, hogy e lap nyomdai átfutási ideje mintegy két hét, a rossz tábla eltávolítása pedig körülbelül *hat hónap* múltán következett be, s ez idő alatt számos szabályosan közle-

kedő autóst bírságoltak meg, már nem is vagyok olyan bizonyos abban, hogy az enyém-e a nagyobbik hiba.

*

Egy nekrológból: „... döntő mértékben rajta is múlott, *remek intellektuális képességein, briliáns szellemi kapacitásán, eszességén...*"

Ha ehhez még azt is hozzátesszük, hogy az illető okos volt, akkor talán-talán sikerül megértetnünk a csacska olvasóval, hogy a megboldogultnak volt sütnivalója, s hogy nem ejtették a feje lágyára.

Érdemes sporttudósítónk azt írja, hogy Szalma László Moszkvában beállította az 1936. évi olimpiai rekordot: a 813 centimétert.

Szalma László csakugyan Jesse Owens 813 centis csúcsát állította be. Az akkori *világcsúcsot*. Az olimpiait azonban – Owens *806 centis* berlini ugrását – még fölül is múlta.

Hogy is mondjam? Emlékezni is, ugye, csak pontosan, szépen...

*

Olvasom, hogy a Gundel étterem pincéit *elöntötte a Városligeti-tó.*

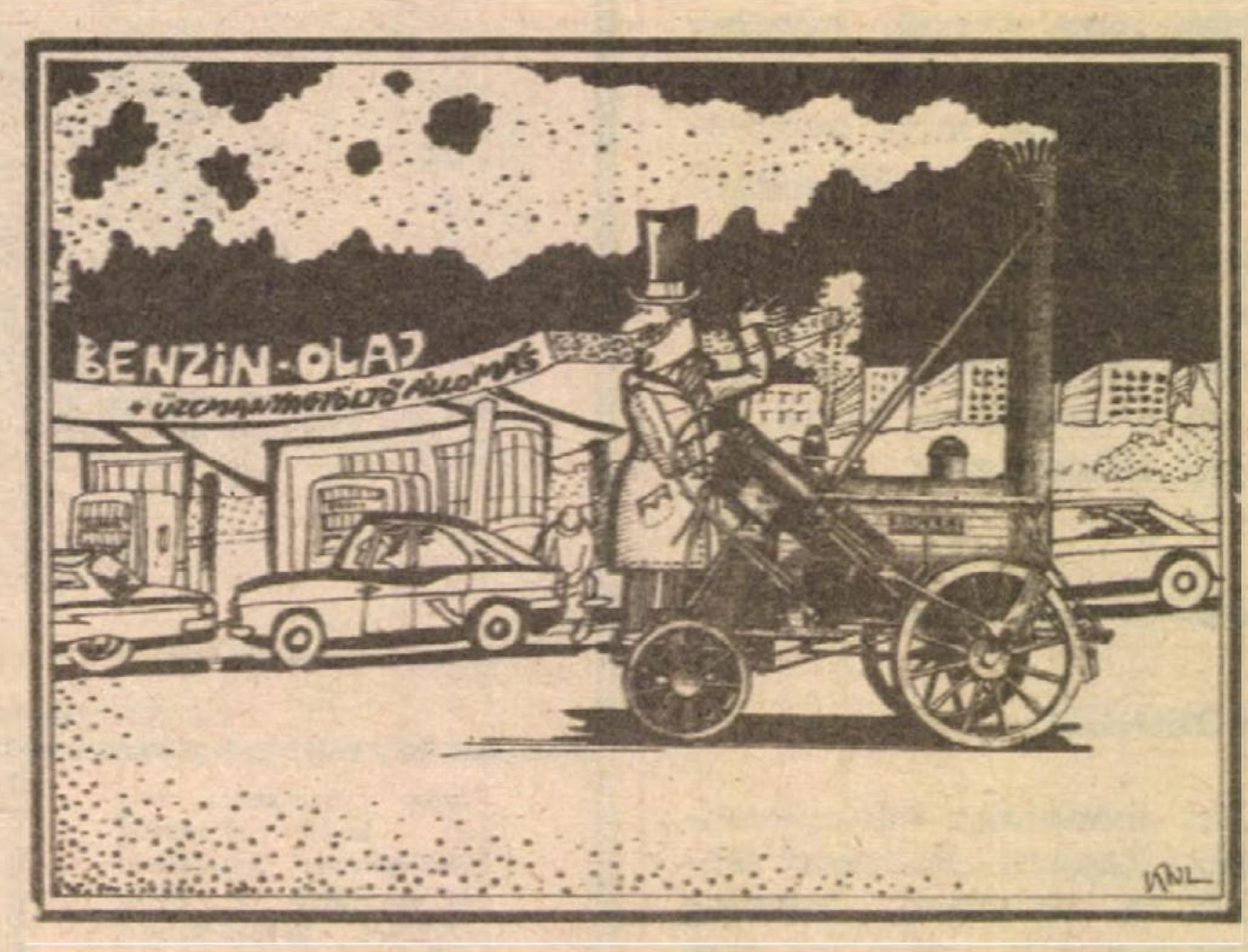
Hja, ez az idei nyár egészen különleges. Az áradat némely helyütt *tetőzik*, másutt – amint látjuk – *pincézik*. Ráadásul éppen egy *mesterséges tó* vize áradt így meg, hát nem csodálatos?

Csak egészen halkan jegyzem meg: remélem, az újjáépült Gundel *felső traktusaiban* sem fog tetőzni az... ár.

T. Gy.

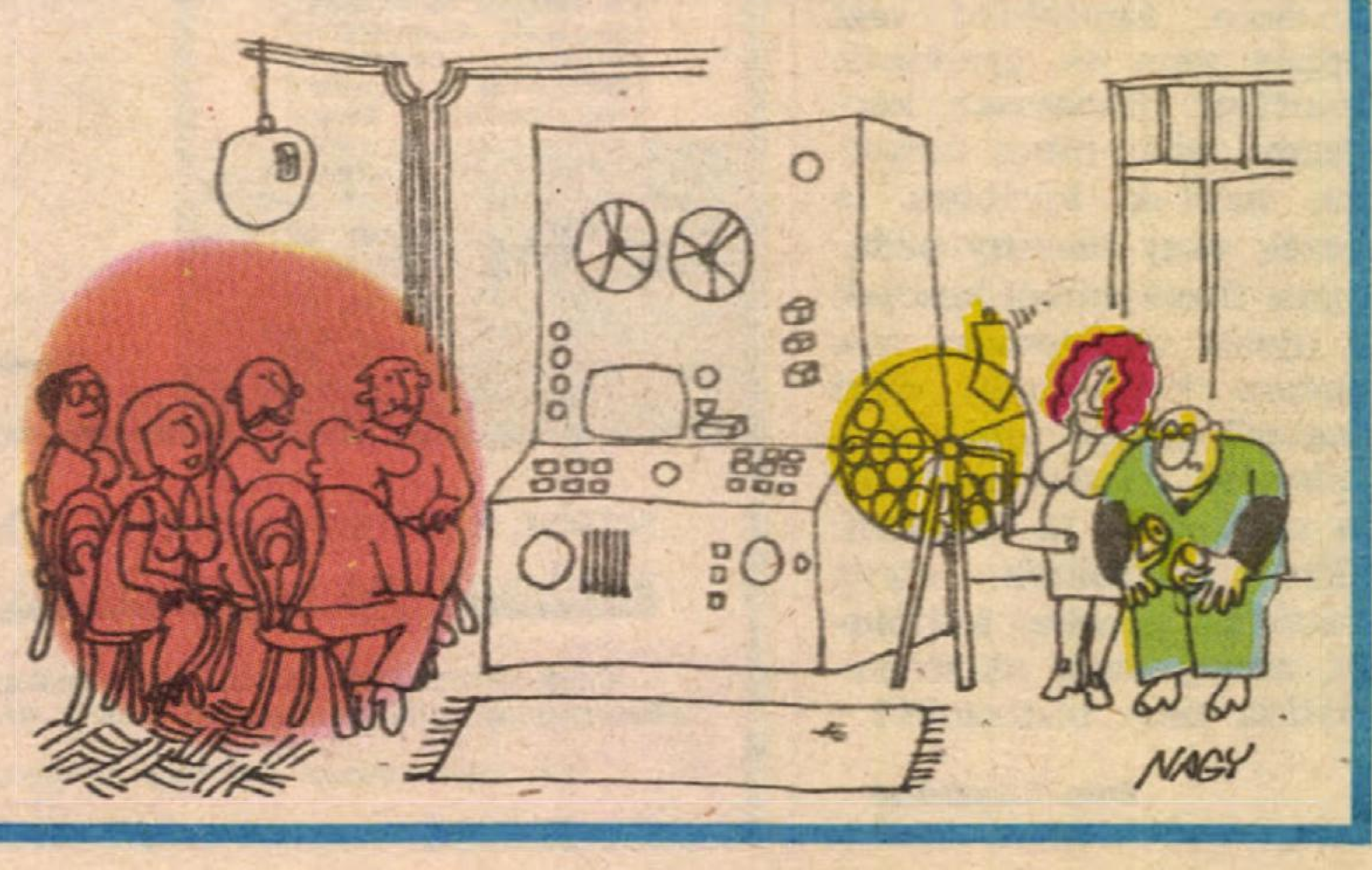
PROTEST SONG

LAKÁS-ELOSZTÁS

–...ötezerhá-romszáztizen-kettő per het-venhárom.

TRIBÜN

Billy Martin, a kitűnő baseballedző New Yorkból Oaklandbe szegődött.

– Azt hiszem, itt jobb munkát végezhetek – mondta az első hónap után. – New Yorkban is tartottam taktikai megbeszéléseket, a kutya se figyelt rám. Itt inkább megértik a tanácsaimat. Lehet, hogy azért, mert nagyobb a játékosok füle.

*

Kareem Abdul Jabbart, a Lakers kosárlabdacsapatának csillagát interjuvolták a bajnokság megnyerése után.

– Igaz, hogy jó baráti szellem van az együttesben?

– Aha.

– De a játék fazonját azért ön adja meg?

– Aha.

Ez így ment egy darabig, végül a riporter elvesztette a türelmét.

– Maga minden kérdésre azt mondja: aha?

– Á!

*

Muhammad Ali visszatérése nagy szenzáció. Nemrég egy csomó újságíró látogatta meg az edzőtáborban, áhítattal lesték a Legnagyobb minden szavát. Hozták a kávét, Ali fogta és a sajátját a csészealjba töltötte. A vendégek – kissé csodálkozva, de illő tisztelettel – követték a példáját. Ali cukrot és tejet is tett hozzá, a riporterek ezt is utánozták. A bokszoló akkor lehajolt és az egészet letette a földre. A macskának...

*

Roberto Bettega, a Juventus csatára három gólt rúgott a legutóbbi mérkőzésen. A szurkolók ujjongva ünnepelték, az edzője viszont összeszidta, mert a három gól mellett két ordító helyzet kimaradt.

– Hát ez az – mondta a gólzsák. – Könnyebb a kedvére tenni százezer idegennek, mint egy ismerősnek.

*

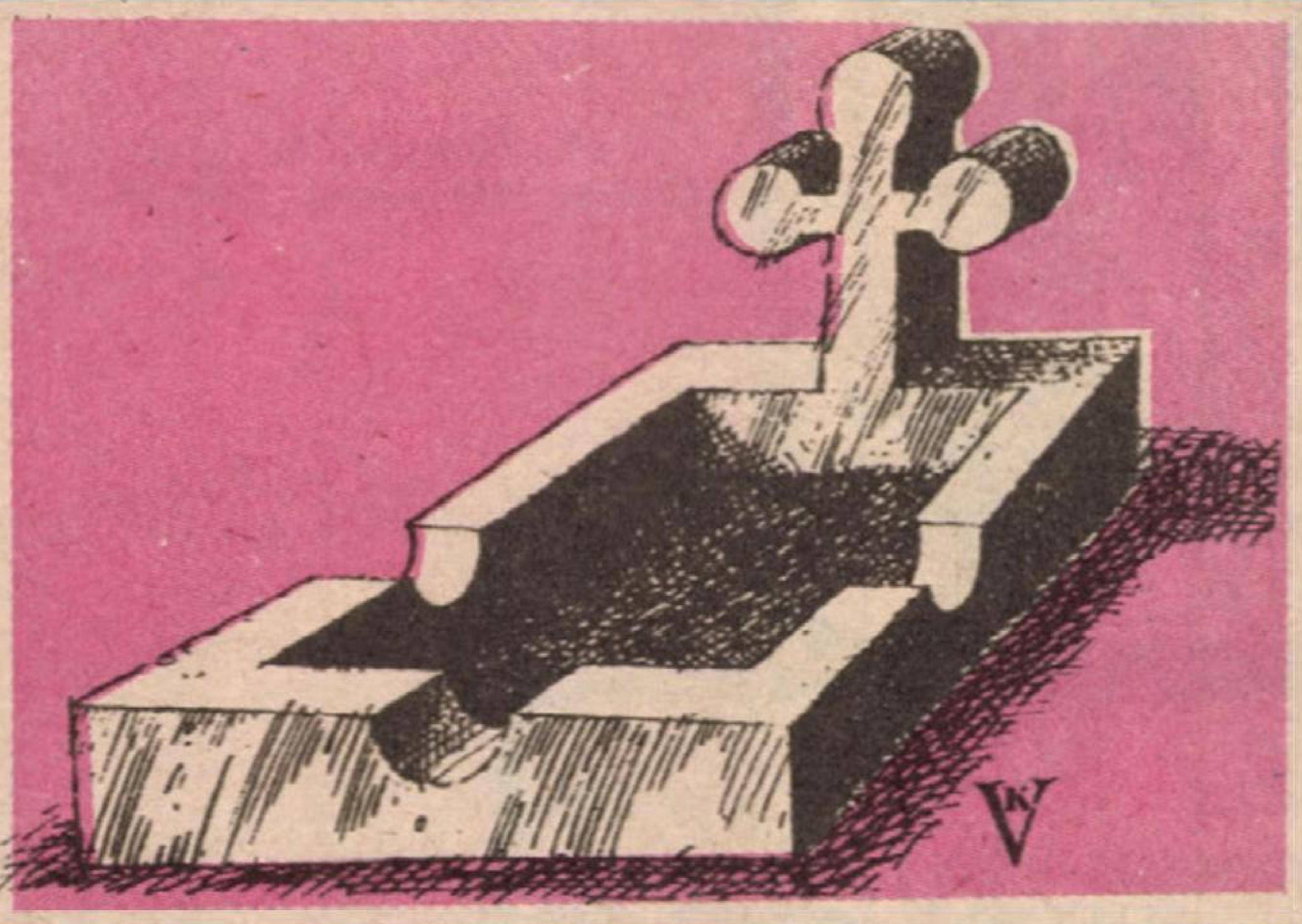
Félautomata bokszoló – mondta egyik védencéről Chris Dundee, a híres profimenedzser. – Elég, ha belököd a ringbe, összeesni már magától is tud.

(p. p.)

IMPORT HUMOR

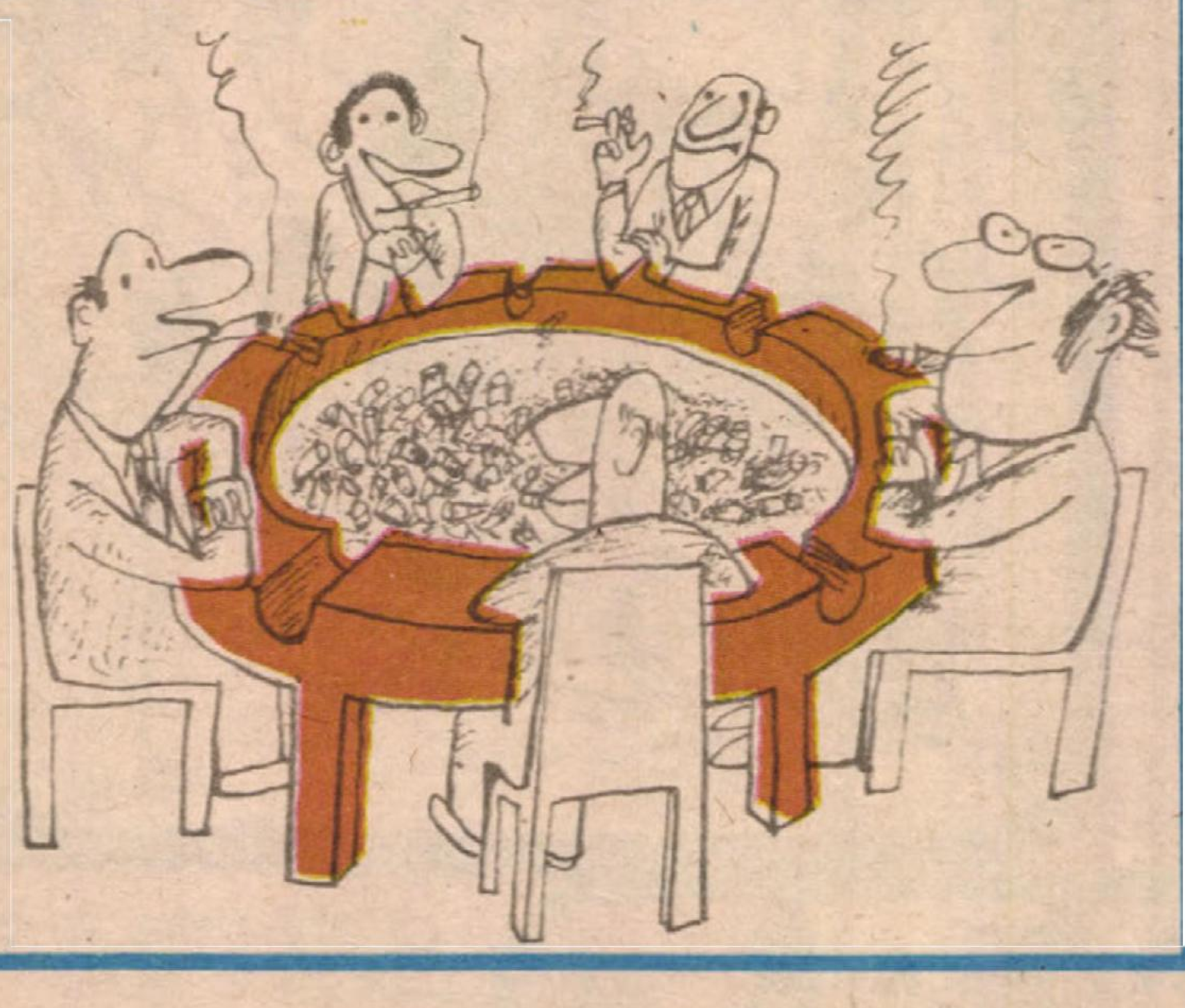
A TÉMA: A HAMUTARTÓ

Rajzok a Neue Berliner Illustrierte című lapból

VADAS REJTVÉNY

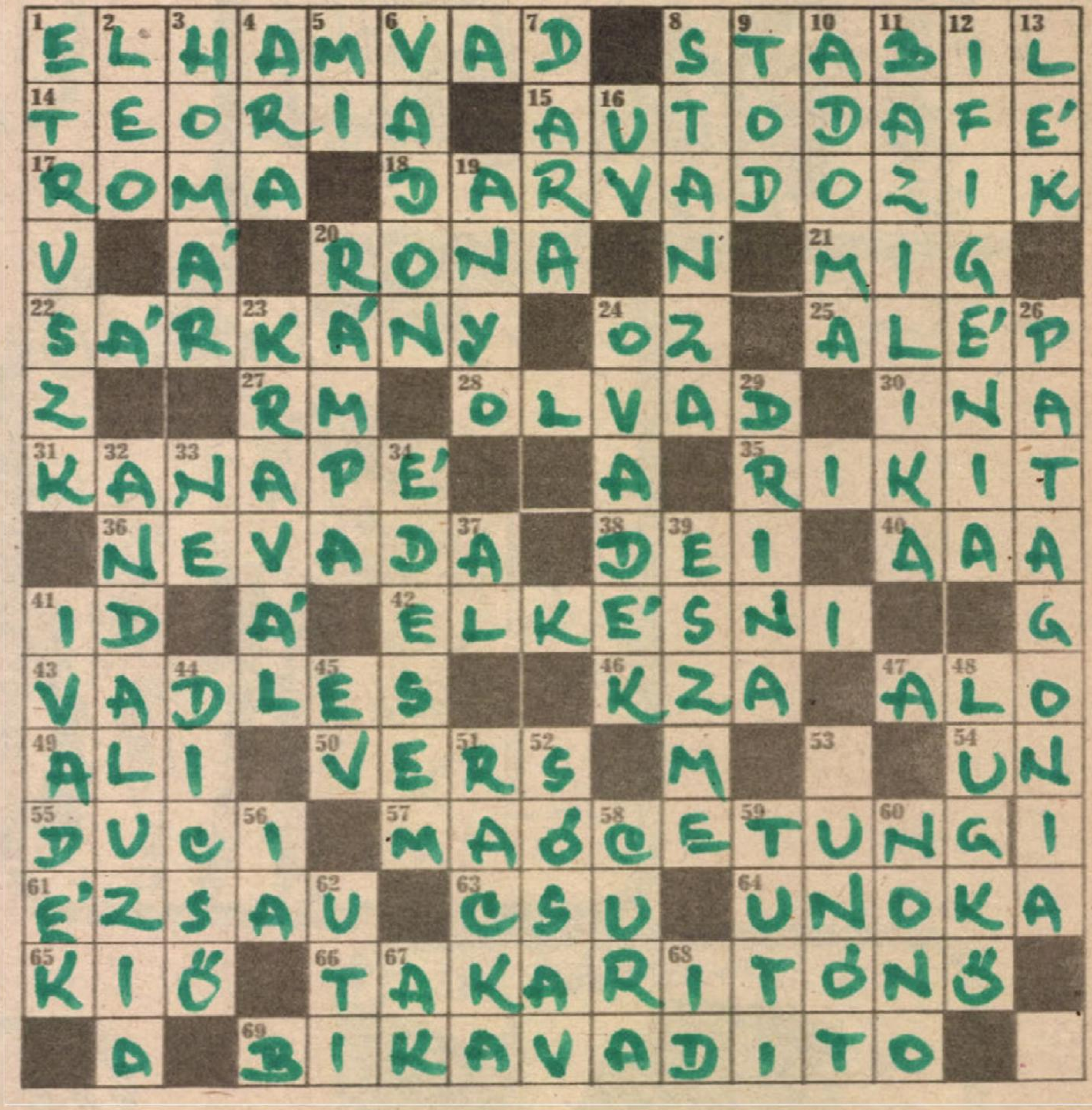
Keresztrejtvényünk néhány szavában szerepel a VAD, vagyis a V, A, D betűk egymásutánja. Hány ilyen szó akad a rejtvényben? — csak ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb szeptember 8-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Hamuvá ég
8. Szilárd, erős, állandó — ismert idegen szóval
14. Elmélet
15. Az inkvizíció büntette ezzel az eretnekeket (nyilvános elégetés)
17. Európai főváros
18. Betegen (vagy szomorúan) gunnyaszt
20. Nagy síkság
21. Szovjet repülőgéptípus
22. Mesebeli szörnyeteg
24. Hajdani mesefilm
25. Fontos belső szervünk (névelővel)
27. R. M.
28. Márciusban a hó
30. ... szakadtából
31. Fekvőhely
35. Nagyon élénk a színe
36. Az USA egyik állama
38. Treuga ...
40. Azonos betűk
41. Római 499
42. Pontatlan emberek szokása
43. Vadász számára készített hely
46. K. Z. A.
47. ... mars!
49. Arab név
50. Költői alkotás
54. Torkig van vele
55. Kövérek „beceneve"
57. Kína első embere volt
61. A bibliai Izsák idősebb fia volt
63. C. S. U.
64. Egyenesági vérrokon
65. Vajh ... és merre van hazája?
66. A legkeresettebb munkaerők egyike
69. Arra mondják, ami rikítóan piros színű

FÜGGŐLEGES

1. Ókori nép
2. Több pápa neve
3. Ízletes húsú nagy tengeri rák
4. Papagájfajta neve
5. Én és te
6. Sűrű erdő
7. Szemcsékké fagyott csapadék
8. Jambusokban írott nyolcsoros versszak
9. Halál — németül
10. Mulatságos történet
11. Többhajós templom
12. Agamemnon lánya volt
13. Lyuk a jégen
16. Utóvizsga rövidítése
19. Nagyon öreg nénike
20. Rakodóhely a pályaudvaron
23. Lármás veszekedés
24. Biztosítékul letétbe helyezett pénz
26. Dél-Amerika déli része
29. A Száva mellékfolyója
32. Táj Spanyolországban
33. Tiltószó
34. Nagyon kedves és nagyon bizalmas megszólítás
37. Az alumínium jele
39. Magasrendű, jelentékeny gondolat
41. Valakinek a leszármazottja
44. Fenséges, nagyszerű
45. Vallás röv.
48. Igen maró hatású anyag
51. Durva gyapjút adó juhfajta
52. Hidrogén és klór gáznemű vegyülete
53. Napóleon egyik tábornoka
56. I. A.
58. Sine ... (névleges hivatal)
59. Arra mondjuk, ami holtbiztos
60. Figyelmeztetésként mondjuk
62. ... figura docet
67. .. ropolisz
68. Mint a 41 vízsz.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF

Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY

Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14 1977

Telefon: 335-718

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 142-220

Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900.) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft, egy évre 144 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással 80.2308/2-36 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055

Felelős vezető: BOLGÁR IMRE

Index: 25 504

ISSN 0134—0611

ÁLLATKERESKEDÉSBEN

című rejtvényünk megfejtése:

— A tulajdonosa azért adta el, mert nem hagyta őt szóhoz jutni.

200—200 forintot nyert:

Sebesytén Aladárné, Lövő, Ady E. u. 16. 9461

Fehér Lajos, Ajka, Tanácsközt. u. 14. 8400

Kalmár Judit, Pécs, Rákóczi u. 73/a. 7626

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

HEGEDŰS ISTVÁN:

Angliai diapozitívek

– Mr. Holmes? Az Agatha Christie Múzeumot keresem.

– Szerinted melyik bírja jobban a recessziót?

– Csak egy ilyen szép zacskót akarunk venni szuvenírnak, please...

– Sorry, mister, azt már előjegyezte a British Museum!...

– Most már tudom, honnan ered a Beatles-frizura...

– Ladies and gentlemen, két zenei fesztivál közti holtidényben vagyunk...